ప్రముఖాంధ్ర

ప్రపంచ తెలుగుల మానస పత్రిక

ఫిబ్రవరి 2020

సంపుటి : 26 **302** సంచిక : 2

విద్యా విధానాన్ని ప్రక్షాళన చేయండి!

నమో దేవీ మహా విద్యే వేదమాతః పరాత్పరే
వ్యాహృత్యాది మహామంత్ర రూపే ప్రణవరూపిణీ!

– ఆ ప్రణవరూపిణే వాగ్దేవత. ఆమే వాణీ, సరస్వతీ, భారతీ, భగవతీ, సావిత్రీ, గాయత్రీ! సర్వమూ ఆ తల్లియే! ఆమె అనుగ్రహం తోనే వేదాలు వర్థిల్లాయ్, ఉపనిషత్తులు పుట్టాయ్. ధర్మం పుట్టింది, సత్యం పుట్టింది, శీలం పుట్టింది. విజ్ఞానోదయం అయ్యింది.

భారతదేశం ప్రపంచ దేశాలకు విజ్ఞానాన్నీ, శాస్త్రాన్నీ (Science), గ్రహగతుల్నీ బోధించింది. ప్రపంచ విజ్ఞానంలో గురుస్థానంలో ఉన్నది. సత్యం వద ధర్మం చెర – యని బోధించింది కూడా భారతదేశమే! ఇప్పటికే అమెరికన్ పాఠశాలల్లో TELL TRUTH యని బడిలోని పిల్లలకు బోధిస్తున్నారంటే – భారతీయ తత్వమైన సత్యం ఎంతవరకూ ప్రాకిందో తెలుసుకోగలరు!

అలనాటి భారత గురుకులాల్లో పిల్లలకు ప్రణవం తరువాత నేర్పేది సత్యమే! సత్యమే జయం. సత్యం వినా మాట్లాడవద్దని చెప్పేవారు. తరువాత ధర్మం బోధించేవారు. దీనితో పిల్లలు జ్ఞానవంతులై, నైతిక విలువలు గల విద్యతో గృహాలకు చేరేవారు. ఈనాటి విద్యావిధానం వాటన్నిటినీ బుగ్గి చేసింది. భగవాన్ సత్యసాయి నుడివినట్టు:

ధనమే దైవంబయ్యె దర్పంబె మతమయ్యె
స్వార్థమే బుద్ధికి స్థానమయ్యె
అహము శ్వాసంబయ్యె ఆశలందంబయ్యె
ధర్మంలో వమ్మయ్యె ధాత్రిలోన
దయయు హీనంబయ్యె నయము శూన్యంబయ్యె
కపటమే జీవిత కాంతులయ్యె
ప్రేమానురాగముల్ రోగాల పాలయ్యె
కామాంధుని చేసె కలిని చదువు
బ్రతుకు బరువయ్యె మతులు గతులు తప్పె
జాగుచేసిన జగతికే గతియు నౌనో!
విద్యయందు విధిగా నైతకము చేర్చి
భరతి సంస్కృతిని మీరు బడయరయ్య!

– శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ కాన్వొకేషన్ సందర్భములో యూనివర్సిటీ గ్రాంట్స్ కమిషన్ చైర్ పర్సన్ శ్రీమతి మాధురిషా వేదికనలంకరించినపుడు భగవాన్ ఆశువుగా చెప్పారు.

ఈనాడు చదువుకుంటున్న విద్యా విధానంలో నైతిక విలువలు సున్న. పైగా పిల్లలకు సెక్సు బోధించాలనే ప్రతిపాదనం ప్రభుత్వ విద్యా విధానంలో ప్రతిపాదిస్తున్నట్టు వింటూన్నాం. ఇప్పటికే కలకత్తా, బొంబాయి, ఢిల్లీ విశ్వవిద్యాలయాల్లో నలభై శాతం విద్యార్థులకు మానసిక, శారీరక ఆరోగ్యములు క్షీణించినట్టు వైద్యశాస్త్రజ్ఞులే పరిశీలించి చెబుతున్నారు.

బండెడు పుస్తకాలతో, కుండెడు అనైతికత్వాన్ని విద్యార్థుల రక్తంలోకి ఎక్కిస్తూన్నారు. ఆధ్యాత్మిక, ఆదిభౌతిక, ధార్మిక, నైతిక విలువలు విద్యార్థుల కవసరమని ఏ నాయకుడూ, ఏ విద్యావేత్తయూ గ్రహించడం లేదు.

విద్యార్థుల్లో హత్యలు పెరిగాయ్, ఆత్మహత్యలు పెరిగాయ్, రాజకీయాలు పెరిగాయ్. విధ్వంస కార్యాలకు కూడా సుముఖులవుతున్నారు. విద్యార్జన అనేదాన్ని వెనుకకు నెడుతున్నారు. ఇలా కాలాన్ని నెట్టుకుని పోతూంటుంటే దేశ భవిష్యత్తు ఏఁమవుతుంది?

రాజకీయ పెద్దలారా! మీరెలాగూ పరస్పర వైషమ్యాలతో, కుల ప్రాంతీయ తత్వాలతో కలుషితమై పోయారు. విద్యా విధానాన్నీ, విద్యార్థుల్నీ మీ కాలుష్యంలో మునగ నీయకండి.

ప్రాచీన గురుకులముల్లో తర్ఫీదు నిచ్చే వినయము, ఇంద్రియ నిగ్ర హము, సత్‌శీలమూ నేటి యువతరా నికీ, దేశ భవిష్యత్తుకూ ప్రధాన అవసర మని గుర్తించండి.

బుధజన విధేయుడు
– గోటేటి శ్రీరామారావు
(జూలై 2010, ప్రముఖాంధ్ర)

వివేకానంద స్వామీ నీవు మళ్లీ పుట్టాలి!

యువకులు వివేకజ్ఞత, దేశభక్తి కలిగి, భావి భారత భాగ్యోదయానికి పునాదులు వేయవలసిన సమయం వచ్చింది.

రామకృష్ణ పరమహంస వంటి గురువులూ, శారదామాత వంటి తల్లులూ, నీవంటి దేశభక్తిధీరత గల ఒక్క వివేకానందుడు పుట్టినను, భరతవర్షం పునర్వైభవాన్ని పొందుతుంది. నీవు మళ్లీ పుట్టాలి స్వామీ!

Founder Editor : **GOTETI SRI RAMA RAO**, Editor : **GOTETI VENKATESWARA RAO**
Printed, Published & Owned by **G.V.RAO**, Associate Editor
at **GOTETI GRAPHICS**, 16 (64), Thambiah Reddy Road, West Mambalam, Chennai - 33.
Phone : 91-44-24742091, 91-44-23716322, 91-44-24894145 - Tele Fax : 91-44-23716322
www.pramukhandhra.org/E.mail : pramukhandhra95@gmail.com
YEARLY SUBSCRIPTION : RS. 216/- PROMOTERS SUBSCRIPTION : RS. 2116/-

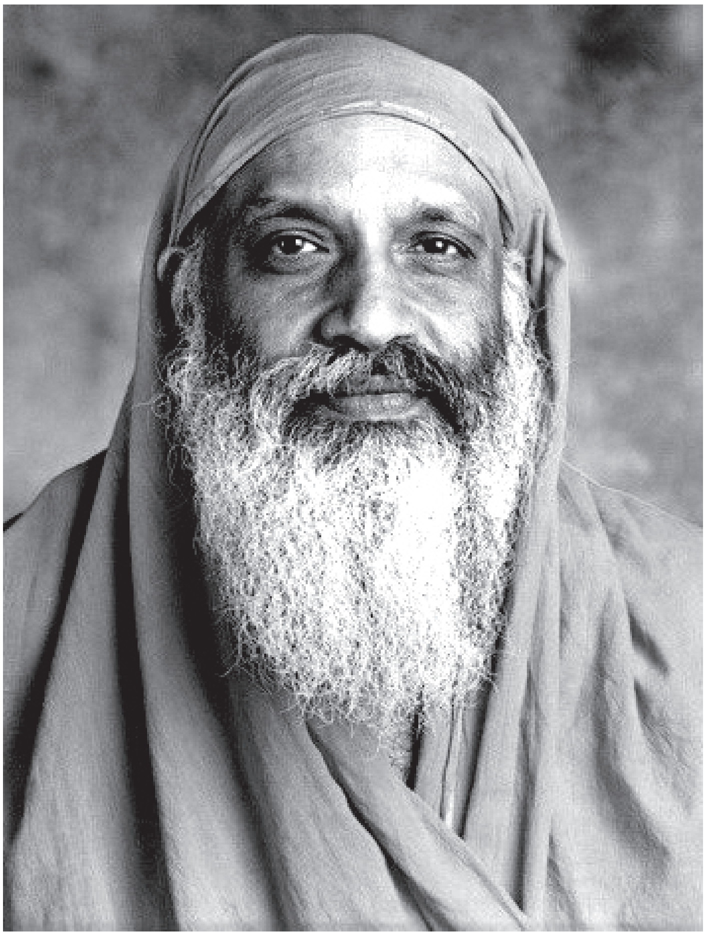

సనాతన ధర్మ జ్యోతి - స్వామి దయానంద సరస్వతి

- భావరాజు పద్మిని

భారతదేశంలో ఉన్న ఆధ్యాత్మిక గురువులలో ప్రముఖులు, ఆర్ష విద్యా గురుకులం వ్యవస్థాపకులు, స్వామి చిన్మయానంద శిష్యులు, ఇప్పటి కాకినాడ శ్రీపీఠం వ్యవస్థాపకులు స్వామి పరిపూర్ణానంద గారి గురువులు, పూజ్య స్వామి దయానంద సరస్వతి(1930-2015). అద్వైత సిద్ధాంత ప్రచారంలో ఆయన చేసిన సేవలు అమోఘం. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా వారు నాటిన ఆధ్యాత్మిక బీజాలు, ఈరోజు వృక్షాలై భారతదేశ సనాతన ధర్మాన్ని నిలబెట్టడానికి తోడ్పడుతున్నాయి.

పండితులనేగాక పామరులను సైతం ఆధ్యాత్మిక బోధనలతో తనవైపు తిప్పు కున్నాయి స్వామీజీ ఉపన్యాసాలు. స్వదేశీయులనే కాదు, విదేశీయులను సైతం తన ఆధ్యాత్మిక ఉపన్యాసాలతో మంత్రముగ్ధులను చేసి, కోట్లాది శిష్యగణాన్ని సంపాదించుకున్న "స్వామి దయానంద సరస్వతి" తమిళనాడుకు చెందిన వారు.

తిరువారూరు జిల్లా మంజకుడి అనే గ్రామానికి చెందిన గోపాల్ అయ్యర్, వేలమ్మాళ్ దంపతులకు 1930 ఆగష్టు 15వ తేదీన జన్మించిన నటరాజన్, పువ్వు పుట్టగానే పరిమళిస్తుంది అన్నట్లుగా బాల్య దశ నుంచే ఆధ్యాత్మికత భావాలను కలిగి ఉండేవారు. కాలేజీ చదువు ముగియగానే స్వామి చిన్మయానంద స్వామి వద్ద శిష్యుడిగా చేరారు.

ఛామరాజ్‌పేట సంస్కృత కళాశాలలో, స్వామి చిన్మయానంద యొక్క అగ్రశ్రేణి విద్యార్థిగా, స్వామి దయానంద స్వామి తపోవనం మహారాజ్, స్వామి ప్రణవానంద, ప్రొఫెసర్ వీరరాఘవచారియర్ వంటి మేటి సంస్కృత పండితులతో కలిసి విద్యను అధ్యయనం చేశారు.

"పూజ్య స్వామీజీ", అని విద్యార్థులు గౌరవంగా సంబోధించే వీరు, 1962 లో హిందూ సన్యాసదీక్ష స్వీకరించారు. ఆ సమయంలో నటరాజన్ అనే తన పేరును దయానంద సరస్వతిగా మార్చుకున్నారు. ఆ తర్వాత ఆయన రిషికేశ్ వెళ్ళి, అక్కడ ఒక అధ్యయన తీర్థయాత్ర చేపట్టారు. ఆ సమయంలో ఆయన 'పురాని ఝాడి' లోని ఒక పర్ణకుటీరంలో ఉన్నారు. కైలాష్ ఆశ్రమంలో స్వామి తారానంద గిరి ఆధ్వర్యంలో బ్రహ్మ సూత్రాలను చదువుతూ, మూడేళ్లు అక్కడే గడిపారు.

1971 లో, స్వామి దయానంద 'చిన్మయ మిషన్' యొక్క సందీపనీ సాధనలయలో దీర్ఘకాలిక అధ్యయన కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించడానికి అంగీకరించి, విద్యార్థులకు వేదాంత దృష్టిని, క్రమపద్ధతిలో కలిగించే పాఠ్యాంశాలను రూపొందించారు. ఆయన అవగాహన యొక్క లోతు, తూర్పు, పాశ్చాత్య సంస్కృతుల పట్ల ఉన్న స్పష్టత, ఆయనను ఆధునిక శ్రోతలకు వేదవిద్యను తెలియజేయగల అరుదైన ఉపాధ్యాయునిగా చేశాయి.

1972-1979 మధ్య, స్వామి దయానంద ముంబైలో రెండు మూడేళ్ల ' వేదాంత కోర్సులు' నిర్వహించారు. దీని గురించి ఆయన మాటలలో తెలుసు కుందాము, "సందీపనీలో బోధన సాంప్రదాయమైనది, కఠినమైనది. హిమాలయా లలో సాధువులు నేర్చుకోవడానికి తొమ్మిది సంవత్సరాలు పట్టే ఈ విద్యను, సందీపనీలోని విద్యార్థులు రెండున్నర సంవత్సరాలలో నేర్చుకున్నారు."

1979 లో యుఎస్‌లోని విద్యార్థుల అభ్యర్థన మేరకు, స్వామి దయానంద కాలిఫోర్నియాలోని పియెర్సీలోని సందీపనీ వెస్ట్‌లో మూడేళ్ల అధ్యయన కార్యక్రమాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. 1982 లో ఆయన భారతదేశానికి తిరిగి వచ్చి, బహిరంగ చర్చలు, ఉపన్యాసాల ద్వారా ఉపనిషత్తుల సందేశాన్ని వ్యాప్తి చేసారు.

విద్యార్థులు, భక్తులు, శిష్యుల విజ్ఞప్తికి మరోసారి స్పందిస్తూ, స్వామి దయానంద 1986 లో పెన్సిల్వేనియాలోని సాయిలార్స్‌బర్గ్‌లో 'ఆర్ష విద్యా గురుకులం'ను స్థాపించారు. ఇది ఒక హిందూ సాంస్కృతిక కేంద్రం. వేదాంతం, సంస్కృత భాష యొక్క వ్యాప్తి కోసం స్థాపించబడిన సంస్థ. వ్యక్తులు, కుటుంబాలు, యువత, పిల్లలు, స్త్రీలకు ఏడాది పొడవునా ఇక్కడ తరగతులు నిర్వహించబడతాయి.

ఉపాధ్యాయుల ఉపాధ్యాయుడయిన స్వామీజీ ఆరు లోతైన వేదాంత కోర్సులను (30-36 నెలలు కొనసాగే), మరో ఎనిమిది ఇతర కోర్సులను ఆయన మార్గదర్శకత్వంలో రూపొందించి, బోధించారు.

స్వామి దయానంద తన విద్యార్థులతో కలిసి, తొమ్మిది సార్లు మూడేళ్ల వేదాంత కోర్సులను బోధించారు. ఈ కార్యక్రమాల నుండి విద్యను అభ్యసించిన ఆయన విద్యార్థులు చాలా మంది ఇప్పుడు భారతదేశంలో, విదేశాలలో బోధిస్తున్నారు. సన్యాసం స్వీకరించిన ఆయన శిష్యులలో రెండు వందల మందికి పైగా, ఇప్పుడు ప్రపంచవ్యాప్తంగా వేదాంతం, సంస్కృతం బోధిస్తున్నారు.

వేదాంత ఉపాధ్యాయుడిగా, స్వామి దయానంద తన విద్యార్థుల ద్వారా వేదాంతం, సంస్కృతం, సంబంధిత విభాగాలను బోధించడంపై ప్రాథమిక దృష్టితో ప్రపంచవ్యాప్తంగా మూడు సాంప్రదాయ బోధనా కేంద్రాలను, మరెన్నో అధ్యయన కేంద్రాలను స్థాపించారు.

భారతదేశంలో స్వామీజీ స్థాపించిన ఆశ్రమాలు రిషికేశ్‌లోని ఆర్ష విద్యా పిఠం, కోయంబత్తూరులోని అన్నైకట్టి వద్ద ఆర్ష విద్యా గురుకులం, నాగ్‌పూర్‌లోని ఆర్ష విజ్ఞాన గురుకులం. అమెరికాలో, స్వామీజీ పెన్సిల్వేనియాలోని సాయిలర్స్‌బర్గ్‌లో ఆర్ష విద్యా గురుకులం స్థాపించారు. ఈ సంస్థలలో వేదాంత, సంస్కృతం, యోగా మొదలైన వాటిలో క్రమం తప్పకుండా బోధనా కార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తున్నారు.

అంతేకాక, ఆయన విద్యార్థులు భారతదేశంలో, విదేశాలలో వేదాంత బోధన సంప్రదాయాన్ని కొనసాగించే అనేక బోధనా కేంద్రాలను ఏర్పాటు చేశారు.

ఒకసారి ఒకతను వీరి వద్ద 'హిందు' అనే శబ్దానికి చెడు అర్థాలున్నాయని, ఆ పదం మనల్ని పరాయివాళ్ళు అవమానించడం కోసం పెట్టిన పేరని ప్రస్తావించినప్పుడు, ఆయన బదులిస్తూ 'ఇంత గొప్ప సంస్కృతి, సంప్రదాయం, ఎవరో అనమాకులు అర్థంపర్థం లేని పేరును పెట్టిపోతే, ఎట్లా అంగీకరిస్తుంది? హిందు అన్న పదానికి శాస్త్రీయత ఉన్నది' అని ఉన్నది అని చెప్తూ హిందు అంటే హింసానాం దూషయతి, ఖండయతి ఇతి హిందు అని వ్యుత్పత్తి, హింసకు, పాపానికి దూరంగా ఉండేవాళ్ళు, హింసను ఖండించేవారు హిందువులని అర్థం" అని బదులిచ్చారు.

విదేశాలలో తన బహిరంగ చర్చలలో, స్వామీజీ అనేక ప్రతిష్టాత్మక వేదికలలో మాట్లాడారు. అంతర్జాతీయ సమావేశాలలో, యునెస్కో, ఐక్యరాజ్యసమితులను ఉద్దేశించి ప్రసంగించారు, అక్కడ ఆయన మిలీనియం శాంతి సదస్సులో కూడా పాల్గొన్నారు.

నాలుగు దశాబ్దాలు వేదాంతం బోధించిన తరువాత, ధర్మం యొక్క క్షీణతను గమనించిన స్వామీజీ వివిధ కార్యక్రమాలను ప్రారంభించారు. ధర్మాన్ని కాపాడటానికి, ధార్మిక జీవితాన్ని గడుపుతున్న వ్యక్తులను, సనాతన ధర్మాన్ని పరిరక్షించడం మన సమగ్రమైన ధర్మమన్న దృష్టితో, స్వామీజీ 1999 లో 'ధర్మ రక్షణా సమితి'ని ప్రారంభించారు, ఇది వేద సంస్కృతి యొక్క గొప్పతనం గురించిన అవగాహన పెంచుతుంది.

2000లో, స్వామీజీ హిందూ మతం యొక్క వివిధ సాంప్రదాయాల ప్రముఖ ఆచార్యులందరితో కూడిన హిందూ ధర్మ ఆచార్యసభను సమావేశపరిచారు. సనాతన ధర్మానికి ప్రాతినిధ్యం వహించడానికి 'అధికారిక ఏకీకృత స్వరం' యొక్క అవసరాన్ని నొక్కి వక్కాణించారు. హిందువులకు పవిత్రమైన, తిరుపతి ప్రకటన, రామ్ సేతు, తెహ్రీ ఆనకట్ట వంటి వాటిని సంరక్షించడంలో ఈ సభ చురుకుగా నిమగ్నమై ఉంది. మతాల మధ్య శాంతి, ఐక్యతను పెంపొందించే ప్రయత్నంలో ఈ ఆచార్య సభ ప్రపంచంలోని ఇతర మతాలతో కలిసి పనిచేస్తూ ఉంది.

పేదలకు సాయం చేసేందుకు ఎయిమ్‌ఫార్ సేవ అనే సంస్థను స్థాపించి దేశం నలుమూలలా విస్తరించారు. ఈ సంస్థ ద్వారా విద్యార్థులకు ఉచిత హాస్టల్ వసతి కల్పించారు. తన స్వగ్రామమైన ఆనైకట్టిలోని ఆశ్రమం నిర్మించిన తరువాత నుంచి తన జీవితకాలంలో ఎక్కువ సమయాన్ని ఇక్కడే గడిపేవారు.

సినీ ప్రేక్షకలోకం నుంచి నీరాజనాలు అందుకుంటున్న సూపర్‌స్టార్ రజనీకాంత్ సైతం స్వామి సన్నిహిత శిష్యుడు కావడం కూడా విశేషం. సినిమా షూటింగుల్లో విరామం దొరికినపుడల్లా ఉత్తరాఖండ్ రిషికేష్‌లోని స్వామివారి ఆశ్రమంలో కొంతకాలం గడపడం రజనీకాంత్ తన దైనందిన జీవితంలో ప్రధానమైనదిగా భావిస్తారు.

తన 16వ ఏట ఋషీకేశ్ చేరుకున్న పరిపూర్ణానంద స్వామి, దయానంద సరస్వతి స్వామి వారి వద్ద భారతీయ వ్యాయాలను, ఉపనిషత్ సిద్ధాంతాలను, భాష్యాలను అధ్యయనం చేశారు. గురువు ఆదేశానుసారం ప్రస్తుతం హిందూ ధర్మ ప్రచారంలో నిమగ్నమై ఉన్నారు.

పూజ్యస్వామిజీ అనేక దశాబ్దాలపాటు వివిధ మానవతా ప్రయత్నాలను ప్రారంభించి మద్దతు ఇచ్చారు. 2000 లో సేవా కోసం ఆల్ ఇండియా ఉద్యమం స్థాపించడం వీటిలో ముఖ్యమైనది. 2005 లో ఐక్యరాజ్యసమితి %జ్యూంబఙ్పి% (ఎకనామిక్ అండ్ సోషల్ కౌన్సిల్) లో ఇది సంప్రదింపుల హోదాను పొందింది, ఈ సంస్థ భారతదేశంలోని మారుమూల ప్రాంతాలలో ప్రజలకు సేవ చేయడానికి అంకిత మయ్యింది. ఈ 'ఇంటిగ్రేటెడ్ కమ్యూనిటీ డెవలప్‌మెంట్ ప్రోగ్రామ్' దేశంలోని మారుమూల ప్రాంతాల్లో నివసిస్తున్న గిరిజన మరియు గ్రామీణ ప్రజలకు విద్యా, పోషక, వైద్య మరియు మౌలిక సదుపాయాల సహాయాన్ని అందిస్తుంది. దేశవ్యాప్తంగా విస్తరించిన నిరుపేద విద్యార్థుల కోసం 120 ఉచిత విద్యార్థి గృహాలను AIM నడుపుతుంది.

స్వామీజీ అనేక అంతర్జాతీయ కార్యక్రమాలను ప్రోత్సహించారు, అనేక గ్లోబల్ ఫోరమ్‌లలో వక్తగా పాల్గొన్నారు. నవంబర్ 2001 లో, స్వామీజీ మతపరమైన వైవిధ్య పరిరక్షణ కోసం మొదటి ప్రపంచ కాంగ్రెస్‌ను ఢిల్లీలో సమావేశపరిచారు. అక్టోబర్ 2002 లో జెనీవాలోని ఐక్యరాజ్యసమితిలో జరిగిన సమావేశంలో స్వామీజీ చురుకుగా పాల్గొన్నారు. ఐక్యరాజ్యసమితి ఎన్జీఓల సమావేశం, యునెస్కో సియోల్ గ్లోబల్ కన్వెన్షన్, ఐక్యరాజ్యసమితి 50 వ వార్షికోత్సవ వేడుక, మిలీనియం ప్రపంచ శాంతి సదస్సు, అంతర్జాతీయ కాంగ్రెస్ కోసం అంతర్జాతీయ కాంగ్రెస్ మత వైవిధ్యాన్ని పరిరక్షించడం, పవిత్ర స్థలాల పరిరక్షణపై సమావేశం, మత వైవిధ్యాన్ని పరిరక్షించే ప్రపంచ మండలి, యువజన శాంతి సదస్సు, మహిళల మత మరియు ఆధ్యాత్మిక నాయకుల గ్లోబల్ పీస్ ఇనిషియేటివ్, ప్రపంచ కౌన్సిల్ ఆఫ్ చర్చిలతో హిందూ–క్రైస్తవ సంభాషణ , మరియు హిందూ–యూదు నాయకత్వ సమ్మిట్ ముఖ్యమైనవి. 2008 లో, స్వామీజీ నెదర్లాండ్స్‌లో జరిగిన అంతర్జాతీయ అంతర మత సదస్సులో హిందూ మతానికి ప్రాతినిధ్యం వహించారు.

పూజ్య స్వామీజీ ప్రారంభించిన కొన్ని ఇతర ప్రధాన కార్యక్రమాలలో వేదాలు, అగమాల పరిరక్షణ కోసం పాఠశాలలు, ఆలయ సంప్రదాయాలు, సంస్కృతుల పరిరక్షణ, తిరుమురై అవగాహన మరియు మద్దతు – ఒడువర్లను గుర్తించడం మరియు జీవనోపాధికి మద్దతు, బృహదీశ్వర ఆలయంలో అష్ట దిక్పాలకుల నిర్మాణం–నివేదనలు, తిరువిదైమరుదూర్ థర్ (రథం) ప్రాజెక్ట్, విద్యను ప్రోత్సహించడం, 6000 మంది విద్యార్థులకు గ్రామంలో పీహెచ్‌డీకి కిండర్ గార్టెన్‌ను అందిస్తున్న దయానంద ఎడ్యుకేషన్ ట్రస్ట్ ప్రారంభించడం, కృపా బై దయానంద–బి.డి.గోయెంకా సేవా ట్రస్ట్ స్థాపన, వేద వారసత్వ బోధన కార్యక్రమాలు, కళలు–సంగీతం యొక్క సంరక్షణ, ఆర్ష కాల భూషణమవర్డ్స్ సంస్థ స్థాపన, తిరుప్పుగజ్ సమావేశం, ప్రపంచ సామరస్యాన్ని, ప్రపంచ శాంతిని ప్రోత్సహించడం, థింకర్స్ మీట్ (హిందువుల, జాతీయ సమస్యలను పరిష్కరించే వేదిక), పాత మాన్యుస్క్రిప్ట్‌లను ప్రచురించడానికి డిజిటల్ లైబ్రరీ ప్రాజెక్ట్, వేద సరస్వతి నది – హిందూ నాగరికతపై అంతర్జాతీయ సమావేశం (ప్రాచీన భారతదేశం యొక్క నిజమైన కథను తెలుసుకోడానికి), గ్లోబల్ వార్మింగ్‌తో పోరాటం మొదలైనవి ముఖ్యమైనవి. ఇంతటి గొప్ప కార్యక్రమాలకు అంకురార్పణ చేసినవారు, కేవలం ఒక వ్యక్తి కాదు, కారణజన్ములైన మహా శక్తి అని మనకు చెప్పకనే తెలుస్తుంది.

స్వామీజీ 23 సెప్టెంబర్ 2015 న గంగానది ఒడ్డున రిషికేశ్ వద్ద మహా సమాధిని పొందారు.

ఆధ్యాత్మిక రంగంలో దేశానికి వీరు చేసిన ఆదర్శప్రాయమైన సేవకు, పూజ్య శ్రీ స్వామి దయానంద సరస్వతి మరణానంతరం పద్మ భూషణ్‌ను జనవరి 25, 2016 న భారత ప్రభుత్వం వారు ప్రదానం చేశారు.

మన ప్రధాని నరేంద్రమోదీతో సహా ఎందరికో జ్ఞాన దీక్షను ఇచ్చిన స్వామి దయానంద వెలిగించిన సనాతన ధర్మ జ్యోతులు, ఈ భారతదేశాన్ని ప్రతినిత్యం దేదీప్యమానం చేస్తూనే ఉంటాయి. ●

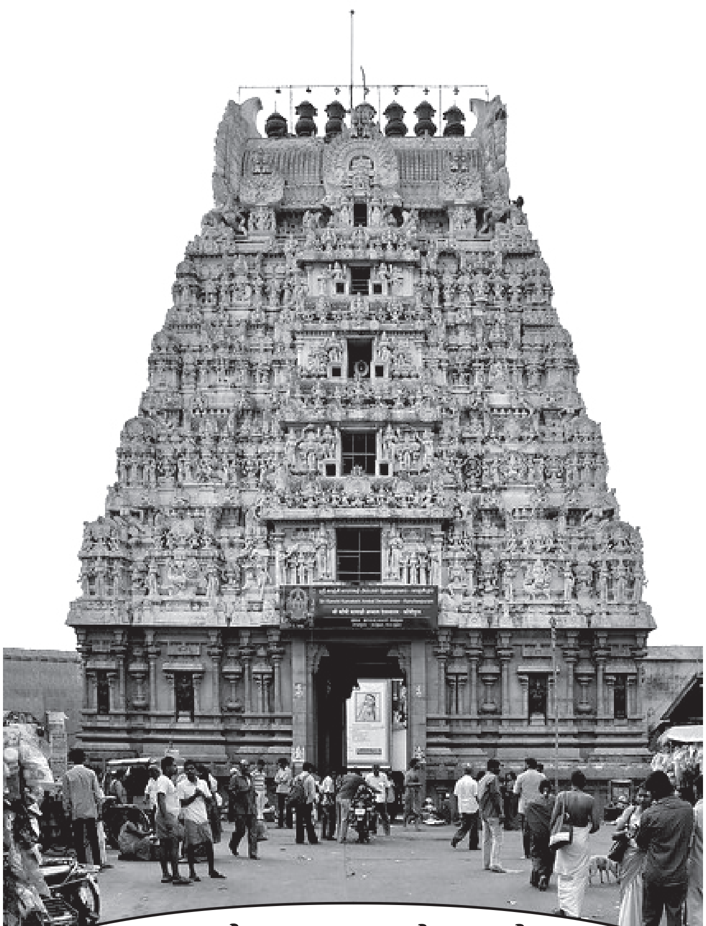

నా కాంచి యాత్రలు

నేను తొలిసారి కంచి వెళ్ళింది 1970లో. అప్పుడు నా వయస్సు పది సంవత్సరాలు. సాయంత్రం మద్రాసు నుంచి బయలుదేరి రాత్రికి కంచి చేరాము. రాత్రి హోటల్‌లో బస చేసి మర్నాడు ఉదయాన్నే పెద్ద కంచి లోని దేవాలయాలు సందర్శించాము. అక్కడి ఆలయాలు అన్నీ మధ్యాహ్నం పన్నెండు గంటలకి మూసేసి మళ్ళీ సాయంత్రం నాలుగు గంటలకి తెరుస్తారు. మేము పన్నెండు లోపు పెద్ద కంచి లోని ప్రముఖ ఆలయాలు దర్శనం చేసుకొని భోజనం చేసి శివాజీ గణేసన్, పద్మిని నటించిన తమిళ సినిమా వియత్నాం వీడు చూసాము. సినిమా ముగిసే సరికి మళ్ళీ గుళ్ళు తెరిచే సమయం అవటం వలన చిన్న కంచి వెళ్ళి మిగతా దేవాలయాలు కూడా చూసాము. పెద్ద కంచిని శివ కంచి అని చిన్న కంచిని విష్ణు కంచి అని కూడా అంటారు. శివాలయాలు పెద్ద కంచిలో, వైష్ణవాలయాలు చిన్న కంచిలో వుండటం వల్ల వీటిని అలా పిలుస్తారు.

కాంచీపురం ఇడ్లీలు దేశ ప్రఖ్యాతి గాంచినవి. ఈ ఇడ్లీలు విష్ణు కంచి లోని వరదరాజ పెరుమాళ్ సన్నిధిలో ప్రసాదంగా ఇస్తారు. మిరియాలు, అల్లం, ఇతర దినుసులతో మందార ఆకుల మీద ఉడికించి ఈ ఇడ్లీలని తయారు చేస్తారు. అప్పుడు నేను బాగా చిన్నవాడి నవటం వల్ల నాకు అప్పుడు చూసిన ఆలయాల కన్నా తిన్న ఇడ్లీలు, వియత్నాం వీడు సినిమా ఇప్పటికీ బాగా గుర్తు వున్నాయి (వరద రాజ పెరుమాళ్ ఆలయం కొంచం లీలగా గుర్తు ఉంది అక్కడి గుళ్ళో ప్రసాదాలు దివ్యంగా వున్నాయి కాబట్టి !)

నా రెండో సారి కంచి యాత్ర 1989లో జరిగింది. అప్పుడు నా బాల్య మిత్రుడు (బంధువు కుడా) రాజ గోపాల్ వివాహానికి వెళ్ళాను. కంచి వెళ్ళేటప్పుడు బంధు మిత్రులు కొంతమంది కలిసి బస్సులో మద్రాసు నుంచి వెళ్ళాము. తిరిగి మద్రాసు వచ్చేటప్పుడు మాత్రం నా మరో మిత్రుడు (శ్రావణ్ కుమార్) కొత్తగా

కొన్న మోటర్ బైక్ లో ఇద్దరం కలిసి కంచి నుంచి బయలుదేరాం. దారిలో ఒక లారీని ఓవర్ టేక్ చేయ్యబోయి ఎదురుగా మరో లారీ వేగంగా రావటంతో నా మిత్రుడు మరింత వేగం పెంచి ముందుకి వెళ్ళాలని ప్రయత్నించటం, ముందు మరో లారీ వెడుతూ కనిపించటం, పైగా ఎదురుగా మరో లారీ వేగంగా రావటంతో కంగారులో బాలన్స్ తప్పి దాదాపు రోడ్డు మీద పడబోయాం. అప్పుడు సమయస్ఫూర్తితో మొదటి లారీ వాడు వేగం తగ్గించటంతో రెండు లారీల మధ్య దూరం పెరగడం వెంటనే నా మిత్రుడు మోటర్ బైక్ వేగం పెంచి ఆ రెండు లారీల నడుమ దూరటం అదే సమయానికి ఎదురుగా వచ్చే లారీ మమ్మల్ని దాటుకుని వెళ్లటం అన్నీ క్షణ కాలంలో జరిగిపోయాయి. నా మిత్రుడు గండం గడిచినందుకు ఊపిరి పీల్చుకుని మోటర్ బైక్‌ని రోడ్డు పక్కన ఆపాడు. ఆ పక్కనే వున్న టీ కొట్లో కాస్త మంచినీళ్ళు, టీ తాగి మళ్ళీ మోటర్ బైక్ ఎక్కి జాగ్రత్తగా వచ్చి మద్రాసు చేరాము. "నీ స్థానంలో మరెవ్వరైనా వుండి వుంటే ఆ కంగారులో అరిచేవారు. అప్పుడు నేను మరింత కంగారు పడేవాడిని. నువ్వు గాబట్టి సరిపోయింది" అన్నాడు నా మిత్రుడు. "ఒరేయ్ నా పై ప్రాణాలు పైనే పోయాయి. నోట మాట పెగల్లేదు. ఇంక నేను ఏమి అరుస్తాను?" అన్నాను నేను. ఈ విధంగా నా రెండో సారి కంచి ప్రయాణంలో దాదాపు మృత్యువు కోరల్లోంచి వెంట్రుక వాసిలో నేను నా మిత్రుడు తప్పించుకున్నాము.

నా మూడో సారి కంచి యాత్ర 1990లో జరిగింది. నా పెళ్ళికి కావలసిన పట్టు బట్టలు, చీరలు కొనటానికి కంచి వెళ్ళాను. అప్పట్లో నేను మద్రాసులో భారత్ ఓవర్ సీస్ బ్యాంకులో ఆఫీసర్‌గా పని చేసేవాడిని. కుమరన్స్ సిల్క్స్ మా ఖాతాదారుడే. వాళ్ళే నాకు కంచి వెళ్లి అక్కడ వాళ్ళకి పట్టు చీరలు అమ్మే చేనేత కళాకారుల దగ్గర కొంటే మంచి నాణ్యత, విభిన్నత గల పట్టు చీరలు లభిస్తాయని సలహా ఇచ్చారు. మన పురాణ ఇతిహాసాల ప్రకారం కంచి లోని పట్టు చేనేత వస్త్రకారులకు ఆద్యుడు మార్కండేయ ఋషి అని అంటారు. మార్కండేయ మహర్షి తామర పుష్పం నుంచి దారంతో వస్త్రం తయారు చేసే విధానాన్ని కనుగొన్నారని, ఈయన దేవతల వస్త్రాలకి పేరుకాంచిన వాడని అంటారు. తెల్లని వస్త్రాలు (పత్తి నుంచి వడికినవి) శివునికి ప్రీతి పాత్రమని, పట్టు పీతాంబరాలు మహా విష్ణువుకి ఇష్టమని పురాణాలు చెబుతాయి. కంచి చీరకి జరీ గుజరాత్ నుంచి తెచ్చి నేస్తారు. చీర, చీర అంచు విడివిడిగా నేసి ఆ రెండింటిని ఒకటిగా కలుపుతారు. కానీ ఈరెండు విడిగా నేసి కలిపినట్టు కనిపించక పోవటం, చీర యొక్క రంగు, డిజైన్, అంచు యొక్క రంగు డిజైన్ రెండూ విభిన్నంగా వుండటం, చీర పాతదై పోయి చిరిగినా చీర అంచు విడిగా చిరగక పోవటం కంచి పట్టు ప్రత్యేకత. కంచి పట్టు కి 2006 లో భారత ప్రభుత్వం G.I. (Geographical Indication) గుర్తింపు జారీ చేసారు. ఈ భౌగోళిక గుర్తింపు వాణిజ్యపరంగా కంచి పట్టు చేనేతకారులకి ఉపయోగ పడుతుంది. దాదాపు నాలుగు శతాబ్దాల కాలం నాడు ఆంధ్ర దేశం నుంచి దేవాంగ, శాలిగ శాఖలకి చెందిన పద్మశాలీలైన చేనేత వస్త్ర కళాకారులు తమిళనాడు లోని కంచి పట్టణానికి శ్రీ కృష్ణ దేవరాయల వారి కాలంలో వలస వెళ్లటం జరిగింది అని చరిత్ర చెబుతోంది. దాదాపు ఐదు వేల కుటుంబాలు, పదహేను పట్టు, కాటన్ పరిశ్రమలు, అరవై డయింగ్ సంస్థలు ఇప్పటికీ కంచి నగరంలో ఈ పట్టు పరిశ్రమ మీద ఆధారపడి వున్నాయి. ఐదు వేల రూపాయలనుండి

కొన్ని లక్షల ఖరీదు చేసే పట్టు చీరల తయారీ, అమ్మకం కంచి పట్టు పరిశ్రమ యొక్క ప్రత్యేకత. ఏడాదికి సుమారు 200 కోట్ల రూపాయల విలువ గల పట్టు చీరలు, దుస్తులు కంచి నుండి ఉత్పత్తి అవుతాయి.

నా నాలుగో సారి కంచి యాత్ర 12th November, 2017 న జరిగింది. ఈ యాత్ర పూర్తిగా తీర్ధయాత్ర అని చెప్పవచ్చు. హైదరాబాద్ నుంచి బయలుదేరి 11th November, 2017 న మద్రాసులో నా బాల్య మిత్రుడి కుమార్తె వివాహం చూసి, ఆ మర్నాడు ఉదయాన్నే కంచి వెళ్ళాను. నాతో పాటు నా మరో బాల్య మిత్రుడు రామకృష్ణ కూడా కంచి తీర్ధయాత్రకి వచ్చాడు. మొదట కామాక్షి అమ్మవారి దర్శనం చేసుకున్నాం. ఆనక దగ్గరలోనే వున్న ఉళగ అళంద పెరుమాళ్ దర్శనం చేసుకున్నాం. ఉళగం అంటే అరవంలో లోకం. అళంద అంటే కొలత. ముల్లోకాలని తన మూడు అడుగులతో కొలచిన దేముడు (వామనుడు) కొలువున్న ఆలయం ఇది. అద్భుతమైన శిల్పకళా చాత్రుర్యంతో రాతి మీద చెక్కిన నగిషీలు, వామన మూర్తి సుందర విగ్రహం వర్ణింపనలవి కానిది. తదుపరి వరదరాజ పెరుమాళ్ , ఆండాళ్ దర్శనం చేసుకున్నాం. వైష్ణవ ఆలయాలలో ప్రసాదాలు సాధారణంగా ప్రత్యేకంగాను, రుచిగాను వుంటాయి. విష్ణువుని భోగి అని శివుడిని యోగి అని అంటారు. వరద రాజ పెరుమాళ్ ఆలయంలో స్వామి దర్శనానంతరం పులిహోర, చక్ర పొంగలి, వడ కొని ఇద్దరం బాగా ఆరగించాము. అప్పటికే పన్నెండు గంటలు అయింది. పన్నెండున్నరకి కంచి లోని గుళ్ళన్నీ మూసి మరల సాయంత్రం నాలుగు గంటలకి కాని తెరవరు. గబగబా ఏకాంబరేశ్వర ఆలయానికి వెళ్లి పరమేశ్వరుడు,టః అమ్మవార్ల దర్శనం చేసుకున్నాం.

వైష్ణవులకు 108 వైష్ణవ క్షేత్రాలు (దివ్య దేశం) ప్రధానమైనవి. వీటిలో 14 క్షేత్రాలు కంచి నగరంలో వున్నాయి. కంచి లోని తొలి శిలా శాశనం మౌర్యుల కాలానికి చెందినది. మౌర్యులు కంచి నగరాన్ని క్రీ. పూ. 325-185 లో పాలించారు. పతంజలి తన మహాభాష్యంలో కంచి నగరాన్ని కంచిపురిక అని సంభోదించాడు (క్రీ.పూ. 150- 2వ శతాబ్దం). తదనంతరం పల్లవులు, చోళులు, పాండ్యులు, తుళువ వంసస్థులైన విజయ నగర సామ్రాజ్య నాయకులు అటుపిమ్మట సాలువ రాజులు కంచి నగరాన్ని పాలించారు. కంచి నగరం విద్యలకు కొలువు. క్రీ.శ. 1-5 శతాభ్దాల నడుమ జైన, బౌద్ధ మత, విద్యా సంబంధమైన పలు సంస్థలు కంచిలో ఉండేవి. క్రీ. శ. నాలుగో శతాబ్దానికి చెందిన కాళిదాసు కంచి నగరాన్ని ఎంతో ఉన్నతంగా వర్ణిస్తూ "నగరేషు కంచి" అని పేర్కొన్నాడు.

పల్లవులు, చోళులు కంచిలో పలు దేవాలయాల్ని నిర్మించటం, పునరుద్ధ రించటం చేసారు. కంచి లోని దేవాలయాలలో శిలా శాశనాలు తమిళంలో, తెలుగులో, కన్నడ, సంస్కృత భాషలలో కనిపిస్తాయి.

తురుష్కులు, గోల్కొండ బీజాపూర్ సుల్తానులు కంచి నగరాన్ని దండెత్తి జయించారు. కంచి నగరానికి దక్షిణ కాశీ అని పేరు. గరుడ పురాణం లో పవిత్రమైన సప్తపురాల్లో కంచి నగరం ఒకటిగా పేర్కొన్నారు. అయోధ్య, మథుర, హరిద్వార్, వారణాసి, అవంతిక, ద్వారక, కంచి మోక్షదాయకమైన సప్త పురాలని గరుడ పురాణం పేర్కొంది.

కామాక్షి అమ్మవారు పద్మాసనురాలై వామ హస్తంలో చెరకు విల్లు, పద్మం ధరించి దక్షిణ భుజం మీద చిలుకతో దర్శన మిస్తుంది. ఈ ఆలయం మన దేశం లోని 51 శక్తి పీఠములలో ఒకటి. క అనగా సరస్వతి మ అనగా లక్ష్మి అక్షి అనగా చక్షువు (కన్ను). స్థూలంగా అమ్మవారు లక్ష్మి సరస్వతిలని రెండు చక్షువులుగా కలిగిన దేవత అని భావం. ఈ ఆలయాన్ని పల్లవ రాజులు క్రీ. శ. ఆరవ శతాబ్దంలో నిర్మించారు. ఉళగ అళంద పెరుమాళ్ కోవెల 108 వైష్ణ దివ్య దేశాలలో ఒక ఆలయం. ఇక్కడ శ్రీ మహావిష్ణువు వామన మూర్తిగా దర్శనమిస్తాడు. ఈ స్వామిని త్రివిక్రముడిగా భక్తులు కొలుస్తారు. ఈ ఆలయాన్ని పల్లవ రాజైన మూడవ నందివర్మ క్రీ. శ. 846-869 ల నడుమ నిర్మించాడు. తదనంతరం పల్లవులు, చోళులు ఈ ఆలయాన్ని పునరుద్ధరణ చేసారు.

వరదరాజ పెరుమాళ్ కోవెల కూడా 108 వైష్ణవ దివ్య దేశాలలో ఒకటి. ఈ ఆలయాన్ని చోళులు క్రీ.శ. పన్నెండవ శతాబ్దంలో నిర్మించారు. సువిశాలమైన ఈ ఆలయం 25 ఎకరాల స్థలంలో నాలుగు ప్రాకారాలతో రెండు గోపురాలతో నిర్మింపబడింది. రాజ గోపురం 96 అడుగుల ఎత్తు గలది. వరదరాజ పెరుమాళ్ చతుర్భుజుడిగా శంఖ, చక్ర, గదా, పద్మ ధారి గా భక్తులకు దర్శనమిస్తాడు. ఈ ఆలయం లో వంద స్థంబాల మంటపం వుంది. ఏకాంబరేశ్వర ఆలయం పంచభూత లింగాలలో (భూలింగం)ఒకటి. ఈ ఆలయం లోని మామిడి వృక్షం దాదాపు 3,500 ఏళ్ల పురాతనమైనది. ఏక అమర్ (మామిడి) అన్న పదాల మూలాలనుండి ఏకాంబరము ఏర్పడి, ఏకాంబరేశ్వరరుడిగా శివుడు ఇక్కడ పిలువ బడుతున్నాడని అంటారు. ఇచ్చటి మామిడి చెట్టుకి నాలుగు శాఖలు వుంటాయి. ఈ నాలుగు శాఖల మామిడి ఫలాలు భిన్న రుచులతో వుంటాయి. నాలుగు శాఖల్ని నాలుగు వేదాలతో పోలుస్తారు. ఈ ఆలయాన్ని పల్లవులు, చోళులు, తుళువ వంసస్థులైన విజయనగర సామ్రాజ్య అధిపతులు (శ్రీ కృష్ణ దేవరాయలు) పునరుద్ధరణ చేసారు. ఐదు సువిశాలమైన ప్రాకారాలు, వెయ్యి స్థంబాల మంటపం ఈ ఆలయ ప్రత్యేకతలు. రాజ గోపురం 57 మీటర్ల ఎత్తుతో కట్టబడింది. ఈ ఆలయం లోని శ్రీ చక్రం 34 త్రికోణాలతో, కుర్మాకృతి మూలాధారంగా వుండి రాజ యంత్రంగా పిలువ బడుతుంది. ఆధునికతని, పట్టణ సంస్కృతి ని అనుకరించినప్పటికీ ప్రాచీనతని, సంప్రదాయాన్ని వీడని కాంచీపురం సనాతన ధర్మానికి ప్రతీక అనటంలో అతిశయోక్తి ఎంతమాత్రం లేదు.

- బి.యన్.వి. పార్ధసారధి

Lovely Stay at Holy Tirupathi *The Gateway of Lord Balaji*

HOTEL MAYURA

204, 209, T.P. Area, Tirupati - 517 501 (A.P.)
(Opposite Bus Station)
Phone : 0877-2225925, 2225251, Fax : 0877-2225911
e-mail : mayurahotels@yahoo.co.in, Grams :

Compliments from
Sri Krishna Bhat
When you come to
Holy Pilgrimage Centre Tirupati & Tirumala
WOOD SIDE ANNEXE
Opp. to Govindarajulu Temple, 20. E.car Street, Tirupathi.
WOODSIDE
HOTEL WOODSIDE
E.Car Street, Tirupathi. Ph : 2284464

ప్రముఖ శ్రీవిద్యా ఉపాసకులు
బ్రహ్మశ్రీ తాడేపల్లి రాఘవ నారాయణ శాస్త్రి గారు

బ్రహ్మశ్రీ తాడేపల్లి రాఘవ నారాయణ శాస్త్రి గారు ప్రముఖ శ్రీవిద్యా ఉపాసకులు. వారి స్వగ్రామం కృష్ణా జిల్లాలోని చందవోలు. శ్రీ చాగంటి కోటేశ్వరరావు గారు మరియు శ్రీ సామవేదం షణ్ముఖ శర్మ గార్ల ప్రవచనాలలో వారి గురించి విని వారు నివసించిన ఇంటిని దర్శించాలనే కోరిక బలంగా కలిగింది. ఇన్నాళ్ళకి అమ్మ వారి అనుగ్రహంగా ఆ అవకాశం దొరికింది.

కాకినాడ నుండి బెంగుళూరు వెళుతుండగా దారిలో ఉన్న క్షేత్రాలు దర్శించుకుంటూ మోపిదేవి అనే సుబ్రహ్మణ్య క్షేత్రం నుంచి చందవోలు గ్రామం చేరుకున్నాం. ఊరి మొదట్లోనే ఉన్న చందవోలు అనే బోర్డు ప్రక్కనే వారు నివసించిన ఇల్లు ఉంది. ఇంటి ప్రక్కనే వారి పేరు మీద ఉన్న వేద పాఠశాల కూడా ఉంది. ఊరిలోని వారికి చందోలు శాస్త్రి గారుగా వారు సుపరిచితులు.

ఇంట్లోకి వెళుతూనే అమ్మవారి స్వరూపమైన ఒక నిండు ముత్తైదువ ఎదురొచ్చారు. వారు శ్రీ శాస్త్రి గారి కోడలు. మేము శాస్త్రి గారి ఇల్లు చూద్దామని వచ్చామని చెబితే ఆవిడ లోపలికి వెళ్ళి ఒకాయనను పిలిచారు. ఆయన శాస్త్రి గారి అబ్బాయట. వారి వయసు సుమారు 75-80 మధ్యలో ఉండి ఉండవచ్చు. వారు కూడా చూడగానే నమస్కరించాలనిపించేలా ఉన్నారు. మేము శాస్త్రి గారి గురించి విని ఆ ఇల్లు చూడాలని వచ్చామని చెప్పాక ఆవిడ లోపలికి వెళ్ళిపోయారు. ఆయన అక్కడే ఉన్న పడక కుర్చీలో కూర్చున్నారు. మేము ఎక్కడి నుంచి వచ్చామో వివరాలు కనుక్కున్నారు. తరువాత సంభాషణ ఇలా జరిగింది:

మీరు శాస్త్రిగారి కుమారులాండీ?

అవును.

వారి గురించి కొంచం చెబుతారా?

మీరు ప్రవచనంలో వినలేదా?

కొడుకుగా మీ మాటల్లో విందామని అడిగాము.

కొంచం సేపు ఆయన ఏమీ మాట్లాడలేదు. నేను "మాకు ఈ ఇల్లు చూడాలని ఎప్పటి నుంచో కోరిక ఉంది కానీ ఇన్నాళ్ళకి అమ్మవారి అనుగ్రహంగా కుదిరింది" అన్నాను. "మంచిది" అన్నారాయన.

మరలా కాసేపు మౌనంగానే ఉన్నారాయన. నాకు ఏమి మాట్లాడాలో తెలియలేదు.

అంతకు ముందే విన్న చాగంటి కోటేశ్వరరావు గారి ప్రవచనం గుర్తుకు వచ్చి "వారు ప్రతిష్ఠించిన బాలాత్రిపుర సుందరీ అమ్మవారి మందిరం ఎక్కడ ఉందండీ" అని అడిగాను. "తెనాలిలో గంగానమ్మ గుడి దగ్గరలో ఉంది. వారు నిత్యం అనుష్ఠానం చేసుకున్న పీఠం మాత్రం ఇక్కడే ఉంది. దాని ఆరాధన ఇప్పుడు మేము చేసుకుంటున్నాము. ఈ ప్రక్కనే ఉంది. వెళ్ళి చూసి రావచ్చు" అన్నారు. వారు కొంచం ముభావంగా ఉండడంతో ఆ సమయంలో వెళ్ళి వారిని ఇబ్బంది పెట్టామా అనే భావం కూడా రాకపోలేదు. సరే చూద్దాంలే అని ఆ అమ్మవారికే చెప్పుకుందాంలే అని లేచి ప్రక్కనే ఉన్న పూజా గది దగ్గరికి వెళ్ళాము. అక్కడ కొంతమంది పిల్లలు వేదం చదువుకుంటున్నారు. అక్కడి పీఠానికి నమస్కారం చేసుకుని కొన్ని ఫొటోలు తీసుకుని మళ్ళీ వీరి దగ్గరికి వచ్చాము. ఈ సారి మాట్లాడడం మొదలుపెట్టిన వారు సుమారు ఒక గంట సేపు చాలా హాయిగా మాట్లాడారు. మధ్యలో నేను, వారు వ్రాసిన పుస్తకాలు ఏమైనా దొరుకుతాయా అని అడిగితే ఒక 4 పుస్తకాలు అక్కడి అల్మరాలోంచి తీసి ఇచ్చారు. వారి మాటలను ఈ క్రింద పొందుపరుస్తున్నాను:

వారు చాలా గొప్ప తపశ్శక్తి సంపన్నులు. ఆ తపస్సు ఈ ఒక్క జన్మలోనిది కాదు. ఎన్నెన్నో జన్మలలో చేసిన తపస్సంతా కలిసి ఆయన ఆ స్థితిలో ఉండేవారు. దేవతా శక్తులన్నీ వారి చుట్టూ ఎప్పుడూ తిరుగుతూ ఉండేవి. అన్ని దైవ శక్తులు ఎల్లప్పుడూ వారి అధీనంలో ఉండేవి. కానీ వారెన్నడూ వాటిని తన స్వార్థానికి వినియోగించుకోలేదు. అమ్మవారు వారిని అనేక సార్లు "నీకు ఏమి కావాలో

చెప్పు. ఐశ్వర్యం, చక్రవర్తిత్వం, దాసదాసీలు, ఏనుగులు, సంపదలు, కీర్తి ఏమి కావాలన్నా ప్రసాదిస్తాను కోరుకో" అనేది. వారు "నువ్వే నాతో ఉన్నప్పుడు అవన్నీ నాకెందుకమ్మా" అనేవారు. పూర్తి నిష్కామంగా జీవితమంతా గడిపారు.

ఒకసారి యమధర్మరాజు వారి వద్దకు వచ్చి ధర్మం చెప్పమని అడిగారట. వారు యమునితో "మీరే ధర్మానికి అధిదేవత కదా!నేను మీకు ధర్మం చెప్పడమేమిటి?" అని విస్తుపోయారట. కానీ యముడు "నేను ధర్మంలో వచ్చిన సందేహాలను తీర్చుకోవడం కోసం ఎందరినో కలిసాను. శివుడు, విష్ణువు, దేవతలు అందరినీ కలిసాను కానీ మీరు చెప్పినదే అంతిమంగా అసలైన ధర్మమని మీ వద్దకు వచ్చాను" అన్నారు. వారు యమునితో "నేను ఏమి చెప్పినా శాస్త్రబద్ధంగానే చెబుతాను. నా స్వంత అభిప్రాయాలు ఏవీ చెప్పను. కనుక మీ సందేహాలను అడగండి" అని వారి సంశయాలన్నింటికీ శాస్త్ర ప్రకారం, వేద ప్రమాణంగానూ సమాధానాలను ఇచ్చారు. అంతటి స్థితి వారిది.

వారు ఆయుర్వేద వైద్యం చేసేవారు. దాని అధ్యయనంలో భాగంగా వారికి ఒక మూలిక గురించి తెలిసింది. అది కేవలం గ్రహణ సమయంలో మాత్రమే కంటికి కనిపించే మూలిక. అది కూడా ఒక నిర్దిష్ట స్థలంలో మాత్రమే లభ్యమవుతుంది. ఈ విషయం తెలుసుకున్న శాస్త్రి గారు అది దగ్గరలోని ఒక కొండ మీద లభిస్తుందని తెలుసుకుని ఒక గ్రహణ సమయానికి ఆ కొండ మీదకి వెళ్ళారు. (వారు ఆ కొండ పేరు చెప్పారు కానీ నాకు గుర్తు లేదు) సరిగ్గా గ్రహణం ఆరంభం కాగానే ఆ మూలిక వారికి కనిపించింది. పరమానందంతో వారు దానిని సమీపించి కోసుకోబోతుండగా అక్కడ ఒక చిన్న పిల్లవాడు అడ్డు వచ్చాడు. సరేలే అని వారు వేరే వైపు నుంచి వచ్చి దానిని కోసుకుందామనుకుంటే ఆ పిల్లవాడు ఆ వైపు కూడా అడ్డు వచ్చాడు. అలా ఏ వైపు చూస్తే ఆ వైపు ఆ పిల్లవాడు అడ్డు వస్తుండడంతో వారికి ఆ మూలిక కోసుకోవడం కుదరడం లేదు. ఇక విసిగిపోయిన వారు "ఎవడవురా నువ్వు? నాకెందుకు అడ్డు వస్తున్నావు? నన్ను ఆ మూలిక కోసుకోనీ.

మరల గ్రహణం అయిపోతే అది కనిపించదు" అన్నారట. ఆ పిల్లవాడు "నేనెవరైతే నీకెందుకు? నీకు ఆ మూలిక ఎందుకు?" అని ప్రశ్నించాడు. "ఆ మూలిక మన దగ్గర ఉంటే మనకు విశ్వమంతా వశమవుతుందట. కనుక నన్ను దానిని తీసుకోనీ" అని శాస్త్రి గారన్నారు. దానికి అ పిల్లవాడు నవ్వి "ఆ మూలిక లేకుండానే నీకు విశ్వం వశమైందిగా" అన్నాడట. శాస్త్రి గారు "అదంతా నీకెందుకు? ముందు అడ్డు తొలగు. మరల గ్రహణం అయిపోతే నాకు అవకాశం చేజారిపోతుంది" అని కోరారు. కానీ పిల్లవాడు ఒప్పుకోలేదు. ఈ లోగా గ్రహణం పూర్తయిపోయింది, ఆ మూలిక మాయమైపోయింది. శాస్త్రి గారు నిట్టూరుస్తూ ఉండగా ఆ పిల్లవాడు మూడు ముఖాలతో దత్తాత్రేయ స్వామిగా దర్శనమిచ్చాడు. కారణం ఆ మూలికకు అధిదేవత దత్తాత్రేయస్వామి.

వీరు వేరే గ్రామంలో అధ్యయనం నిమిత్తం కొన్ని రోజులు ఉన్నప్పుడు ఒక సారి ఒక 6-7 యేళ్ళ పిల్లవాడు వీరిని చూచి "మనిద్దరం కలిసి ఫలానా కొండ మీద 20 సంవత్సరాలు తపస్సు చేసుకున్నాం కదా! గుర్తు లేదా?" అని అడిగాడట. వీరికేమీ అర్థం కాక ఏ కొండ మీద, ఎప్పుడు, ఎవరు అని ఏదో అడుగబోతుండగా ఆ పిల్లవాడు పారిపోయాడట. అంటే వాడు ఏ జన్మలో వారి తపస్సాహచర్యం పొందిన మహా భాగ్యశాలియో కదా!

తెనాలిలో ఉండే చంద్రమౌళీశ్వర శాస్త్రి గారు వీరికి, కంచి పరమాచార్యకు శిష్యులు. వీరు బ్రాహ్మీభూతులైన తరువాత ఒక సారి వారికి ఈ క్రింది స్వప్నం వచ్చిందట. శాస్త్రి గారు ఒక సారి నరక లోకం ఎలా ఉంటుందో చూద్దామని వెళ్ళారట. అక్కడ ఒక పెద్ద బాణలిలో ఏదో బాగా కాగుతూండడం చూచారు. అదేమిటా అని తొంగి చూస్తే నూనె సల సల కాగుతుండగా ఎంతోమంది పాపులు దానిలో తమ పాపాలకు శిక్ష అనుభవిస్తున్నారు. అయ్యో అని వీరు దానిలోకి చూస్తుండగా వారి నుదుట ఉన్న బొట్టులోని చిన్న గంధం పిసరు అణు మాత్రం ఆ నూనెలో పడింది. వెంటనే సల సల కాగే ఆ నూనె చల్లబడిపోయి దానిలోని పాపులందరికీ పాప పరిహారమైపోయి వారంతా ఆనందంగా పైకి వచ్చేసారట. అది చూచి యమధర్మ రాజు కంగారు పడి, "ఎవరయ్యా ఆయనను ఇక్కడకు తీసుకు వచ్చింది? ఆయనను ఏ స్వర్గానికో తీసుకుపోవాలి కానీ ఇక్కడకు తీసుకు వస్తే ఇక ఇక్కడ మన పనేం కాను? వెంటనే వారిని ఇక్కడి నుంచి తీసుకుపోండి" అని ఆజ్ఞాపించారట. వారు ధరించిన అణుమాత్ర చందనానికే అంతటి పాపాన్ని పోగొట్టగలిగిన శక్తి వచ్చిందంటే, ఇక వారి శరీరమంతా అణువణువూ ఎంత తపశ్శక్తితో నిండి ఉండి ఉంటుందో కదా!

వీరి ధర్మ పత్ని గారు కూడా వీరితో ఈడు జోడైన తపస్సంపన్నులు. వీరు బ్రాహ్మీ భూతులవడానికి 5 సంవత్సరాల ముందే అంటే 1985 లో ఆవిడ స్వర్గస్తులయ్యారు. ఆవిడ కూడా ఎప్పుడూ భగవన్నామం వ్రాసుకుంటూ, పాటలు పాడుకుంటూ వీరి తపస్సుకు సహకరిస్తూ ఉండేవారు. ఆవిడే స్వయంగా కొన్ని పాటలు కూడా వ్రాసేవారట.

తల్లి గారి గురించి చెబుతుండగానే వారి అబ్బాయి ఇలా చెప్పారు" నేను వారి సోదరుని కుమారుడిని. వారు నాకు పెదనాన్నగారు. కానీ నా 7వ యేట నుంచీ నేను వారితోనే ఉన్నాను. వారికి కొంతమంది సంతానం కలిగారు కానీ నష్టపోయారు. ఒక కుమార్తె మాత్రం ఉన్నారు" అని చెప్పారు.

వారు మాతో ఇంకా ఇలా అన్నారు: "శాస్త్రిగారికి ఈ శక్తంతా వారి తపస్సు వల్ల వచ్చింది. అది ఒక్క జన్మలో సాధ్యమయ్యేది కాదు. ఎన్నో జన్మలు సాధన చేస్తే గానీ ఆ స్థితిని చేరుకోలేం. కనుకనే మనమందరం కూడా నిత్యం ఏదో ఒక రూపంలో తపస్సు అంటే భగవదారాధన చేస్తూనే ఉండాలి. అప్పుడే జన్మ సార్థకమవుతుంది. నిత్యం మనం ఏమి తింటున్నా అది భగవంతునికి అర్పించి తింటే అది మహా ప్రసాదమవుతుంది. పురుష ప్రయత్నంగా మన ధర్మం నెరవేరుస్తూ మన తపస్సు కొనసాగిస్తూ ఉంటే తప్పక భగవదనుగ్రహం కలిగి మంచి స్థితిని చేరుకోగలం.

వారి మాటల ద్వారా వారు జ్యోతిష శాస్త్రంలో కూడా ప్రవీణులని అర్థమయ్యింది. తరువాత వారు మా కుటుంబం గురించి కొంత అడిగి, వారి భార్యను పిలిచి నాకు కుంకుమ ఇమ్మన్నారు. ఆవిడ నాకు బొట్టు, పండు ఇవ్వగా, మేము వారికిరువురికీ దూరం నుంచే నమస్కరించుకున్నాం. వారు మమ్మల్ని ఆశీర్వదించి పంపారు. మనసంతా అంతులేని సంతోషంతో నింపుకుని మరల మరల ఆ పరిసరాలంతా చూస్తూ నమస్కరించుకుంటూ వెనుతిరిగి వచ్చాము.

ఇంతటి అవకాశాన్ని ఇచ్చి అనుగ్రహించిన అమ్మవారి కృపకు జన్మంతా కృతజ్ఞులమై ఉండేటట్లుగా కూడా ఆ అమ్మవారే అనుగ్రహించాలని కోరు కుంటున్నాము.

బ్రహ్మ శ్రీ తాడేపల్లి రాఘవ నారాయణ శాస్త్రి గారు ప్రతిష్ఠించిన శ్రీ బాలా త్రిపుర సుందరి అమ్మవారి గుడి తెనాలిలో ఉన్నది. గంగానమ్మ పేటలో గంగానమ్మ గుడి వీదిలో శివాలయానికి ఎదురుగా ఈ గుడి ఉన్నది.

బ్రహ్మశ్రీ తాడేపల్లి రాఘవ నారాయణ శాస్త్రి గారు వశించిన గృహం చెందోలులో ఉన్నది. అడ్రస్ సరిగ్గా తెలియడం లేదు కాని చెందోలుకూ వెళ్ళి అడిగితే ఎవరైనా చెప్తారని అంటున్నారు. చెందోలు తెనాలి నుండి 20 కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉంది.

– శ్రీమతి లలితాశ్రీ గారు

రుచికి, సువాసనకి, ఆరోగ్యానికి నాణ్యమైన

"అజంతా"

వక్కపొడి

రవికుమార్ అండ్ కంపెని - చెన్నై

మాయదారి మమ్మీ డాడీలతో మాయమౌతున్న సొంత భాష

తెలుగుతల్లి రోదిస్తోంది. క్షోభిస్తోంది. ప్రతి ఊరూ, ప్రతీవాడాలందు తెలుగుకి అవమానం జరుగుతూన్నది. ప్రతి స్కూలులో తెలుగుకి పతనం అంటే తిరోగమనం సిద్ధిస్తూన్నది. ఏం సాధించామని పక్కలు ఎగురవేసుకుంటూ నవంబరు 1, ఆంధ్రప్రదేశ్ అవతరణ దినాన్ని ఉత్సవ్‌గా చేసుకుంటున్నాం?

మహబూబ్ నగర్‌లో గీతాంజలి ప్రైవేటు పాఠశాలలో "డోంటాక్ తెలుగు" అని 300 సార్లు రాయించి టీచరు సునీతాపారిక్, 7వ తరగతికి చెందిన మనోజ్‌రాజ్ అనే విద్యార్థిని వేధించింది. మైదుకూరులో "నేనెప్పుడూ తెలుగులో మాట్లాడను" అని మెడలో బోర్డు వేళ్లాడదీసి విద్యార్థిని సతాయించారు.

నేను కుక్కని కరుస్తాను అని డేవిడ్ కాపర్ ఫీల్డ్ చొక్కాకు బోర్డు అంటించి హాస్టల్‌లో వేదించడాన్ని చార్ల్స్ డికెన్స్ తన నవలలో చిత్రీకరించాడు. ఇవాళ స్కూళ్ల నిండా మర్డ్ స్టోన్స్, మర్డర్ స్టోన్సు.

తెలుగు భాష పతనం చాలా రోజుల క్రితం మొదలయింది. తెలుగు పతనం మన పాఠ్య గ్రంథాలనుండి ప్రారంభం అయింది.

'గుఱ్ఱము' అని కాకుండా "గుర్రము" అని రాస్తున్నారు. ఒక ప్రముఖ టి.వి. ఛానలులో "ఋతు' పవనాలు అని కాకుండా "రుతుపవనాలు" అని చూపిస్తున్నారు. ఋషి ఏనాడో రుషి అయిపోయాడు. విలేఖరి కూడా విలేకరి అయిపోయాడు. లక్షలు తీసుకునే స్కూళ్లు నిర్బంధంగా (మాంటేరీ) ఫ్రెంచి, స్పానిష్ భాషల్ను నేర్పిస్తున్నారు. తెలుగు నేర్పించరు, ఒకవేళ పిల్లలు తల్లిదండ్రులు గొడవచేసినా వారానికి రెండు రోజులు తెలుగుబోధన. "అదే మనఅదృష్టం, ధన్యోస్మి" అని సర్దుకుపోవాలి.

ఒక ఇంజనీరుకి, డాక్టరుకి ఉన్న గౌరవం, జీతం, తెలుగు ఎం.ఏ కి లేదు. అందువల్ల తెలుగు చదువుకోవడం శుద్ధ దండగ, తెలుగు మాట్లాడటం

(11వ పేజీ చూడండి)

ఇంగిలిపీసు కాదది 'ఎంగిలి'పీసు

మాతృభాషకు శిక్షవేస్తే
తల్లి ఘోష తగులుతుంది
తల్లి భాషను తూలనాడితే
నీ ఆయువే తరుగుతుంది!
తల్లి పాలతో పెరిగి నీవు
రొమ్ము తన్నితే పాపమేనోయ్
"ఎంగిలి పీసు"ను నీవు
ఎంత నాకినా ఏముందునోయ్
తెలుగు వాడిగా పుట్టినీవు
తెలుగునే వద్దందువేమోయ్?
అమృతమును వదిలినీవు
హాలాహలమును కోరుదువటోయ్!
భాషాభిమానము లేని జన్మ
ఇలలో చూడగా వ్యర్థమేనోయ్
నీ మాతృభాషను మాటాడకుంటె
నీవె ఒక జీవశ్చవమువోయ్!
కన్నతల్లిని 'మమ్మీ' యనుచు
శవముగా పిలిపింతువేమోయ్!
నీవు చూడగా మ్యూజియములో
'మమ్మీ' యను శవముందునోయ్
'డాడి' యని పిలిపించినా
'హిందీ'లో
గడ్డముగ "దాడి" యగునోయ్!
తెలుగు పదమున దాడి యన్న
తండ్రి కొడుకుకు శతృవగునోయ్!
అమ్మా, నాన్నా యని పిలచుటే
అవనినందున పాపమగునోయ్!
బాలకుల లేత మనసును
గాయపరచుట న్యాయమగునా?
"ఐ నెవర్ స్పీక్ తెలుగు"యని
అనిపింతువా నీవు
"ఐ ఎవర్ స్పీక్ తెలుగు"యని
వినుపించుదునెపుడు నీకు

– మరింగంటి మధుబాబు

పోతపాలు..రోత బుద్ధులు

ఇంగ్లీషులో మాట్లాడితే నాగరికత..ఇంగ్లీషు మీడియంలో చదివితే ఉద్యోగాలు వచ్చి ఒళ్ళో వాలతాయి.. మమ్మీ డాడి అని పిల్లలు మాట్లాడితే సీమదొర మాట్లాడినంత ఆనందంగా, స్టయిల్‌గా ఉంటుంది.

తెలుగుభాషను ఇంట్లో నేర్పినా నేర్చుకోవచ్చు. చుట్టుపక్కల వాళ్ళంతా మాట్లాడేది తెలుగే కదా? ఇదీ మన దృక్పథం, బుద్ధివికసించని పిల్లవాడు కసిగందుతో సమానం. వాడికి తల్లిపాలు పట్టాలే తప్ప పోతపాలు కాదు. మన భాషలో మాట్లాడితే మంచి సంభాషణాచాతుర్యం. విషయపరిగ్రహణం, భాషాపాటవం అలవడతాయి. అమెరికా, రష్యా వంటి దేశాలు తమతమ విశ్వవిద్యాలయాలలో తెలుగు విభాగాలను తెరుస్తుంటే, మన దేశంలో ఉన్న విభాగాన్ని మూసివేస్తున్నాం. తెలుగుకు అధికారభాషా పట్టం కట్టి ప్రత్యేకంగా ఒక సంఘాన్ని ఏర్పాటుచేసిన మనం, ప్రాచీన హోదా కోసం ఢిల్లీ పెద్దలను ఢీ కొట్టిన మనం, ఈనాడు పిల్లలను తెలుగులో మాట్లాడవద్దని శాసిస్తున్నాం. ఇది అత్యంత దురదృష్టకరం కాదా?

– డి.వి. సుబ్బలక్ష్మి, ప్రిన్సిపాల్, శారదా విద్యాలయం, హైదరాబాద్

తెలుగు రాకపోవడమే ఫ్యాషన్

మ్యావ్ అనలేని పిల్లి ఉంటుందా. కావ్ ఖావ్ అనని కాకి ఉంటుందా? కిచకిచ అనలేని కోతి ఉంటుందా. ఉండవు, కానీ 'అమ్మ'ని అమ్మా అని పిలువని తెలుగు బిడ్డ ఉన్నాడు. తెలుగు మాట్లాడలేని తెలుగువారు ఉంటాడు అని నిరూపిస్తున్నారు.

పాపం! "సాక్షి" లో పానుగంటి తెలుగువారి తెలుగుతనం గురించి, భాష ప్రాశస్త్యం గురించి ఎంతగా బాధ పడ్డారో?!

పదిహేను కోట్ల ఆంధ్రులు ప్రపంచమంతా వ్యాపించి ఉన్నారు. ఆత్మగౌరవం పేరిట మన జాతి తన ఉనికిని ప్రపంచానికి చాటి చెప్పింది. బాధ ఏమిటంటే తెలుగు నేర్చుకోకుండా తెలుగు రాష్ట్రంలో ఎంతవరకైనా చదువుకోవచ్చు! ఈ దౌర్భాగ్యస్థితికి కారణం తెలుగు రాష్ట్రాన్ని పాలించిన పాలకులే. చిత్తశుద్ధి లోపించడం వల్ల తెలుగు భాషను నేర్చుకొనడం తప్పనిసరి" అని చట్టం చేయకపోవడం వల్ల ఏర్పడిన దుస్థితి ఇది. ఇది నాణానికి ఒకవైపు, అయితే మరొక వైపు, మనలోనే పరభాషా వ్యామోహం ఉండడం, అధికారా భాషా సంఘాలూ, అకాడమీలు ఎన్ని ఉన్నా ఏం లాభం? తెలుగువాళ్ళం మనం. తెలుగులోనే మాట్లాడదాం. "మనం" అన్న పదం ఉన్న తీయని భాష మన తెలుగు భాష. **– యు. పద్మశ్రీ ఉపాధ్యాయిని,** ప్రభుత్వ ఉన్నత పాఠశాల శాలిబండ, హైదరాబాద్

పత్రికా సంపాదకులుగా ఉన్న కొమ్మూరి సాంబశివరావు నిర్మాతగా రాణించలేదు!

ఆ రోజుల్లో నా చిన్నతనంలో అనగా ఓ అరవై అయిదూ, అరవై ఏడేండ్ల క్రితం 'తెలుగు సినిమా' అనే మాస పత్రిక వస్తూండేది. ఆ పత్రిక వెల తొమ్మిది అణాలు. ఆ నెల పత్రిక ఆ నెలాఖరున వస్తున్నప్పటికినీ పత్రికలోని బొమ్మలూ, తారల విశేషాలూ వ్యాసాలతో వచ్చిన రెండు రోజులకే అమ్ముడుపోయేది.

ఆ పత్రికా సంపాదకుడు కొమ్మూరి సాంబశివరావు ప్రచురణ కర్త వారి తండ్రిగారైన కొమ్మూరి వెంకట్రామయ్య. (నేనూ అలాగే ఆ రోజుల్లో 'చిట్టిబాబు' అనే మాస పత్రికను సంపాదకునిగా, పూర్తిగా అన్ని పేజీలు వ్రాసే రచయితగా పత్రిక నడిపాను. వయసు రీత్యా మేజర్ కానందున మా నాన్నగారు ఈ గోటేటి విశ్వంరాజు గారిని ప్రచురణ కర్తను కావించాను.

తెలుగు సినిమా పత్రికను తలదన్నే సినిమా పత్రిక ఆ రోజుల్లో వెలువడలేదనెడి సత్యం నూటికి నూరుపాళ్ళ నిజం. ఆయన బ్రూసూ- సాలీడు కథలా సినిమా నిర్మాత కావాలని ఎన్నో) ప్రయత్నాల్ని చేశారు. కృష్ణకుమారి రామశర్మల జంటగా అనార్కలి తీయాలనుకున్నారు. ప్రతిపాదనల్లో ఆ చిత్రనిర్మాణ పథకం ఆగిపోయింది. కొన్నాళ్ళకు 'తెలుగు సినిమా' పత్రిక కూడా ఆగిపోయింది. అటు తర్వాత సాంబశివరావు గారికి డిటెక్టివ్ నవలా రచయితగా మంచి పేరు సంపాదించారు.

'కొమ్మూరి' అని ఆయన పేరుంటే చాల్ను ఆ నవల హాట్ కేకుల్లా అమ్ముడు పోయేది. తెలుగులో డిటెక్టివ్ నవలలకు రాచబాట వేసిన తొలి వ్యక్తి, మలి వ్యక్తి కొమ్మూరి సాంబశివరావుగారే అంటే ఆశ్చర్యం కలగకపోదు. చదువరియైన ప్రతీ తెలుగువాడి చేతుల్లో కొమ్మూరి నవల 'హస్తభూషణం'గా ఉండేది.

ఆ నవలల్లో 'హాట్ హాట్'గా అమ్ముడైన 'చావు తప్పితే చాలు' అను నవలను చలనచిత్రం తీయాలని కొమ్మూరి ఆదుర్తి సుబ్బారావు గారి వద్ద పనిచేస్తున్న గురుదేవ్‌ను దర్శకుణ్ణి చేస్తూ నిర్మాణ సన్నాహాలు చేశారు. అనుకూలించిన ఆర్థిక పరిస్థితుల కారణంగా 'చావు తప్పితే చాలు' ఆగిపోయింది. గురుదేవ్ భవిష్యత్తు చీకటయింది. దర్శకునిగా ఆయనకు చిత్రము రాలేదు- సహాయ దర్శకత్వం చేయనూలేదు. మరల కొమ్మూరిగారే- 'మిత్రమా- నీకోసమైనా మరల చిత్రం తీస్తానని 'మళ్ళీ ఎప్పుడో ఎక్కడో' అన్న నవలను కన్నడ తెలుగు భాషల్లో ద్విభాషా చిత్రంగా నిర్మాణం చేపట్టారు.

ఆనాడు మైసూరులో (కర్ణాటక) తీసే చిత్రాలకు కర్ణాటక ప్రభుత్వం సబ్సిడీ ఇచ్చేది. ఆదుర్తిగారు గురుదేవ్ అభ్యర్థనపై సూపర్‌వైజింగ్ డైరెక్టర్ ఉండడానికి అంగీకరించడమే గాకుండా, పంపిణీదారులను మాట్లాడి పెడతాననడంతో జయంతి అశోక్‌లు నాయకీ నాయకులుగా చిత్రం ప్రారంభించారు. కొమ్మూరిపై గల ప్రేమకొద్దీ 'శ్రీశ్రీ' ఆ చిత్రానికి పాటలు వ్రాశారు. అందు శ్రీశ్రీ వ్రాసిన ఎవరు నీవు ఎవరు నేను, అడిగేదెవరో ఎన్నాళ్లో ఈ వయసు ఎవరెరుగుదురు అన్న పాట కొమ్మూరి వారికి ప్రాణతుల్యంగా ఉండేది. శ్రీశ్రీ చే ఆరు పాటల్నీ వ్రాయించి రికార్డు చేయించారు. పై నుదహరించిన పాటను కొమ్మూరి పదే పదే వేసుకుని పులకించి పోయేవారు. ఆ పాట ఒక్కటే చిత్రవిజయానికి కారణభూతమవుతుందనుకున్నాడు. మైసూర్ ప్రీమియం స్టూడియోస్, పరసర ప్రాంతంలో 95 శాతం భాగం చిత్ర నిర్మాణం పూర్తయింది. డబ్బులైపోయాయి. చిత్రం పూర్తయితేగానీ సబ్సిడీ రాదు. డిస్ట్రీబ్యూటర్లను మాట్లాడి పెడతానని భరోసా ఇచ్చిన దర్శకుడు ఆదుర్తి సుబ్బారావు అసువులు బాసారు. బ్లాక్ & వైటు చిత్రాల యుగం ముగిసి కలర్ చిత్రాల యుగం వచ్చింది.

శ్రీశ్రీ గారు చిత్రంలో వ్రాసిన పాటలూ- 'ఎవరు నీవు ఎవరు నేను, అడిగేదెవరో, ఎన్నాళ్లో ఈ పయనమో ఎవరికి తెలుసు' అన్నట్టుగా సందర్భము జరిగిపోయింది. ప్రసిద్ధ కన్నడ దర్శకుడు పుట్టణ్ణ కథా సన్నివేశాన్ని మెచ్చుకున్నారట.

ఆదుర్తి బ్రతికి ఉంటే, 'గురుదేవ్'కు దర్శకత్వపు పట్టా దక్కేది. కొమ్మూరి సాంబశివరావు కలలు గన్నట్టు సినిమా నిర్మాత అయ్యేవాడు.

(20-3-2010 సాక్షి దినపత్రికలోని వ్యాసాధారంగా)

నాకూ రెండు చిత్రాలిలాగే నిలిచిపోయాయ్- వినోదపు పన్ను వ్యత్యాసం కారణంగా కట్టాసుబ్బారావు దర్శకత్వాన నిర్మింపబడిన 'కాలరుద్రుడు' రంగుల చిత్రం, శ్రీప్రియ దర్శకత్వాన నిర్మింపబడిన 'పొట్టేలు రాముడు' కలర్ చిత్రం రెండూ పూరియై, సెన్సార్ జరిగి కూడా విడుదల కాలేదు. దీనికి పూర్తి బాధ్యత ఎన్‌టిఆర్ ముఖ్యమంత్రిగా చేసిన విచిత్ర నిర్ణయాలే కారణమైంది.

(10వ పేజీ తరువాయి)

అంటే నామోషీ. బెంగాలీ భాషకు, తమిళ భాషకు ఉన్న పరపతి గౌరవం మన తెలుగుకి లేదు.

సినిమా పాటలు, తెలుగు-హిందీ, ఆంగ్లం, అరెబిక్, స్పానిష్ కిచిడీలా ఉంటాయి. మనం అవే వేలం వెర్రిగా వింటాం.

ఇద్దరు తెలుగు వాళ్లు కలిస్తే ఆంగ్లం, హిందీలో మాట్లాడతారే తక్క తెలుగులో మాట్లాడరు. తెలుగు ప్రాంతీయ భాష, ఆంగ్లం అంతర్జాతీయ భాష- దీనిని త్రిభాషాసూత్రం అంటారు. "మన" తెలుగుని నేర్పించక పోవడమేకాదు, అవమానం చేస్తున్నాం. తెలుగుని హేళన, గేలి, చేస్తున్నారు. పిల్లలు గాజులు, బొట్టు పెట్టుకుని బడికి వెళ్లాలంటే కూడా కొన్ని స్కూళ్లల్లో నిషేధం. నా చిన్నప్పుడు ఎన్‌టిఆర్ ముఖ్యమంత్రి అయిన కొత్తల్లో తిరుపతికి వెళితే ఆంగ్ల, తమిళంలో బోర్డులు కనిపించాయికాని, తెలుగులో బోర్డులు కనిపించలేదు. అప్పుడు ఆయన వీరంగం చేశారుట. చాలా సంతోషం. నేడు మనకి ఆత్మాభిమానం, ఆత్మగౌరవం తగ్గిపోయింది. పరిష్కారం ఏమిటి? తెలుగుని నేర్పించడం నిర్బంధం (మాండేటరీ, కంపల్సరీ) చేయాలి. దేశభాషలందు తెలుగులెస్స, ఈనాడు ఎవరికి తెలుగు కావాలి?

కొన్ని ప్రాకృత భాషలు గౌతమబుద్ధుని కాలంలో ఉండేవి. వాటిని నేడు ఎవ్వరూ మాట్లాడడం లేదు. లాటిన్, అరేబిక్ (జీసస్ మాట్లాడిన భాష) వంటివి కూడా నేడు ఎవరూ మాట్లాడరు. తెలుగుకి కూడా ఆ గతి పడుతుంది అని యు.ఎన్.ఒ. నిర్వహించిన ఒక సర్వేలో తేల్చి చెప్పింది. ఈ విషయం ప్రముఖ పత్రికలన్నింటిలో కూడా వచ్చిన వార్తయే! ఇందుకు వారు చూపించిన కారణం ఏమిటంటే తెలుగు మాతృభాషగా కలవారు క్రమక్రమంగా తెలుగుని మాట్లాడటం మానివేస్తున్నారు. అంటే వంద ఏళ్లల్లో తెలుగుకూడా మృత భాష అయిపోతుంది. ఉదాహరణకు మారిషన్ ద్వీపాలకు ఉత్తరాంధ్ర నుండి కొన్ని వందల సంవత్సరాల క్రితం వలస వెళ్లి కార్మికులుగా పనిచేశారు. ఇవాళ వారి సంతతికి తెలుగు రాదు. కానీ వారు మనకన్నా బాగా తెలుగు మాట్లాడుతున్నారు. మనం మాట్లాడే తెలుగులో అర్ధభాగం ఆంగ్లమే! అలాంటి పరిస్థితి ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోనే వస్తే ప్రమాదం. ●

శ్యామశాస్త్రి

కర్ణాటక సంగీత మూర్తిత్రయం గురించి మీరువినే ఉంటారు.. వారే... శ్యామశాస్త్రి, త్యాగరాజు, దీక్షితులు – వీరి ముగ్గురిలో శ్యామశాస్త్రి గారి రచనలు బహు కొద్దిగా సుమారు 300 వరకూ మాత్రమే ఉన్నాయి. వాటిలోనూ ప్రస్తుతం అందరికీ తెలిసినవి వందలోపే ఉంటాయి. సంఖ్యాపరంగా తక్కువ రచనలు చేసినా, మిగిలిన ఇరువురితో సమాన స్థానం శ్యామశాస్త్రిగారికి దక్కటం విశేషం.

తంజావూరులో వంశపారంపర్యంగా తమకు లభించిన బంగారు కామాక్షి ఆలయ అర్చకత్వ విధులు నిర్వర్తిస్తూ, పరమభక్తులైన శ్యామశాస్త్రిగారు, నిత్యం అమ్మవారితో జరిపిన సంభాషణే కృతులుగా మనకు లభించాయి. వర్ణాలు, స్వరజతులు కూడా శ్యామ శాస్త్రిగారు చేశారు. భాషాపరంగా చాలా సరళంగా ఉన్నా, సంగీతపరంగా ఎంతో ఘనమైనవి వారి రచనలు. ముఖ్యంగా లయ జ్ఞానంలో అసామా న్యులు వారు.

వారి జీవితంలో జరిగిన ఒక ఘట్టం వివ రిస్తాను...

అది తంజావూరు రాజాస్థానం. శరభోజి మహారాజుగారు కొలువుతీరి ఉన్నారు. సభలోకి ఒక సంగీత విద్వాంసుడు ప్రవేశించాడు. ఆయన ఆంధ్రదేశం నుండివచ్చిన 'భూలోక చాపచుట్టె'గా ప్రసిద్ధులైన బొబ్బిలి కేశవయ్యగారు. ఆయన లోకమంతా చుట్టబెడుతూ,తన సంగీత విద్వత్తుతో అనేక రాజాస్థానాలలోని విద్వాంసులను ఓడిస్తూ,వస్తున్నారు. తనవెంట ఓడిపోయినవారినుండి గ్రహించిన తంబురాలు, బిరుద పతకాలు, ఉన్నాయి.

కంచు ఢక్కామ్రోగిస్తూ, విద్యాగర్వంతో, 'నన్ను ఓడించే సత్తా ఈ తంజావూరు ఆస్థానంలో ఎవరికైనా ఉందా?' అని సవాలు విసిరారు. అప్పటికే ఆయన ప్రతిభ గురించి విన్న అక్కడి విద్వాంసులు, ఆయన పటాటోపంచూసి, భయపడ్డారు. ఎవరూ ఎదుర్కొనడానికి సాహసించలేదు. మరునాడు తిరిగివస్తానని, విజయపత్రం సిద్ధం చేయమని చెప్పి, నిష్క్రమించారాయన.

ఆరోజు సాయంత్రం, విద్వాంసులంతా సమావేశమై, తాము కేశవయ్యగారిని ఎదుర్కొనలేమని, అందుకు సమర్థులు ఒక్క శ్యామశాస్త్రిగారేనని ఏకగ్రీవంగా తీర్మానించుకున్నారు. అయితే... 'మరియాదలెరుగని దుష్ప్రభుల కోరి వినుతింపను' అని ఆనందభైరవి రాగ కృతిలో చాటుకొని, రాజులకు, రాజాశ్రయాలకు దూరంగా ఉండే శ్యామశాస్త్రిగారిని సభలోకి ఎలా రప్పించాలనేది సమస్యై కూర్చుంది.

ఎలాగైనా ఒప్పించాలని నిర్ణయించుకొని, ఆ విద్వాంసులంతా సమష్టిగా శ్యామశాస్త్రిగారి ఇంటికివెళ్లి, విషయం వివరించి, 'దీనికి మీరే సమర్థులు. వాసిగన్న మన తంజావూరు ప్రతిష్టను నిలిపే భారం మీదేనని' వేడుకున్నారు.

దేశభక్తులైన శ్యామశాస్త్రిగారు అందుకు అంగీకరించారు. అర్చనానంతరం శ్రీదేవీమాత ముందు సాగిలబడి, తాను రూపొందించిన 'చింతామణి' రాగంలో 'దేవీ! బ్రోవ సమయమిదే!' అన్న కృతి పాడి,అమ్మ ఆశీస్సులు అందుకున్నారు.

మరునాడు ఉదయం రాజాస్థానం, పండితులతోను, ప్రేక్షకులతోనూ నిండి పోయింది. దర్బారులోనికి శ్యామశాస్త్రిగారు వస్తుంటే, కామాక్షీదేవి నడచి వస్తున్నట్లుంది.

శరభోజి మహారాజుగారు శ్యామశాస్త్రిగారికి ఎదురేగి, సాదరంగా ఆహ్వానం పలికారు. పోటీ ప్రారంభమైంది. బొబ్బిలి కేశవయ్యగారు, తంబురా శ్రుతిచేసి, మనోధర్మ అంశాలైన రాగం, తానాలను తన సాధనాబలంతో విభిన్న గతిభేదాలతో పాడి, సభాస్తారులను అచ్చెరు వొందించారు.

ఇక, శ్యామశాస్త్రిగారి వంతు. ఆయన అవలీలగా కేశవయ్యగారు చేసిన ప్రక్రియలను చేసిచూపి, ఏనాడూ ఎవరూ వినిఉండని సంచారాలతో, తాళగతు లతో రాగ, తాన ప్రస్థారాలుచేసి, అందరినీ సంభ్ర మాశ్చర్యాలలో తేలించారు.

నిశ్చేష్టులైన కేశవయ్యగారిని, 'ఏమాత్రం శరీరాన్ని కదపక, తలఊపక తానం పాడమని' కోరారు శ్యామశాస్త్రిగారు. చిరకాలంగా తలఊపే అలవాటు కలిగిన కేశవయ్యగారు, ఆపోటీలోనూ ఓడిపోయారు.

ఇక, కేశవయ్యగారు తనకు పేరుతెచ్చిపెట్టిన 'సింహనందన' తాళంలో పల్లవి త్రికాలంలో పాడి, దానిని పాడుమని శ్యామశాస్త్రిగారికి సవాలు విసిరాడు. ఎంతో తేలికగా దానినిపాడి, వినిపించి, దానికి ప్రతిగా 24 అంగముల 'శరభనందన' తాళం సృష్టించి, దానిలో పల్లవి షట్కాలాలు అద్భుతంగా పాడి, దానిని తిరిగి పాడమని కేశవయ్య గారికి సవాలు విసిరారు శ్యామశాస్త్రిగారు.

నిరుత్తరులైన కేశవయ్యగారికి అపుడు అర్థ మయింది. 'శ్యామశాస్త్రిగారి వెనుక 'ఆదిశక్తి' ఉందని... అహంకారమనే పొర అడ్డుతగలటంతో తాను ఆ విషయం గ్రహించలేకపోయానని... ఓటమిని అంగీకరిస్తూ, తనవెంట తెచ్చిన కంచు ఢక్కాను పగులగొట్టి, శ్యామశాస్త్రిగారికి జయపత్రం అందించి, వారి పాదాలపై వ్రాలిపోయారు కేశవయ్య గారు.

మహారాజుగారితోపాటు సభాసదులంతా శ్యామశాస్త్రిగారి సంగీత వైదుష్యానికి అంజలి ఘటించారు. బొబ్బిలి కేశవయ్యగారిని పైకిలేపుతూ, శ్యామశాస్త్రిగారిలా అన్నారు: 'అమ్మ ప్రసాదించిన సంగీత జ్ఞానాన్ని మోక్ష సాధనకై వినియోగించాలికాని, అహంకరించి, తోటి విద్వాంసులను అవమానించటానికి కాదు. ఇకనుండైనా మీ విద్యను లోకకళ్యాణం కోసం వినియోగించండి'.

శ్యామశాస్త్రిగారు ఎంత ఉన్నత సంస్కారం కలవారంటే, తమ కుమారులైన సుబ్బరాయశాస్త్రిగారికి, త్యాగరాజస్వామి వద్ద సంగీతం చెప్పించారు. తమ మిత్రులైన త్యాగయ్యగారిలో ఒక 'సద్గురువు'ను చూశారాయన!

– మోదుమూడి సుధాకర్

We Provide your comfortable Stay and Tasty Food Hospitality

Bhimas Deluxe Hotel

(PROPRIETORS BHIMAS HOTELS LIMITED)

34-38, G.Car Street (Near Railway Station),
TIRUPATI - 517 501 (A.P.)
Phone : 0877-2225521, 6669199, Fax : 2225471
Website : www.bhimasdeluxehotels.com
E-mail : bhimasdeluxe@rediffmail.com

అల్లసానివాని అల్లిక జిగిబిగి- అటజనీ కాంచె.భూమిసురుడు !

(మను చరిత)

అటజని కాంచె భూమిసురు డంబర చుంబి శిరస్సరజ్ఝరీ
పటల ముహుర్ముహుర్ లుఠ దభంగ తరంగ మృదంగ నిస్వన
స్ఫుట నటనానుకూల పరిఫుల్ల కలాప కలాపి జాలమున్
గటక చరత్కరేణు కర కంపిత సాలము శీతశైలమున్!

మనుచరిత్ర అనగానే అందరికీ గుర్తొచ్చే పద్యం ఇది.

అర్థం తెలిసినా తెలియకపోయినా, చదవగానే (వినగానే) "ఓహో!" అనిపించే పద్యం.

ఈ పద్యంలో ఛందస్సుకి సంబంధించిన విశేషాలు కూడా కొన్ని ఉన్నాయి. ఈ పద్యాన్ని చంపకమాలలో ఎందుకు రాసుంటాడు పెద్దన అని ఆలోచిస్తే, "అటజని కాంచె" అన్న ప్రారంభం కోసం అని అనిపిస్తుంది. మొదటి నాలుగు లఘువులూ ఆ వెళ్ళడంలోని వేగాన్ని సూచించడం లేదూ! ఇక మొదటి పాదంలో "అంబర చుంబి" దాకా చంపకమాల నడకతో సాగిన పద్యం,

హఠాత్తుగా "శిరస్సరజ్ఝరీ" (తడక్–తడక్–తడక్) అన్న నడకలోకి మారిపోడం ఆశ్చర్యాన్ని కలిగిస్తుంది. చంపకమాలతో ఇలాటి నడక సాధించవచ్చా అనిపిస్తుంది. అలానే రెండవ పాదంలో "అభంగ తరంగ మృదంగ" (తధింత–తధింత–తధింత) అన్న నడకకూడా!

ఇక ఇందులోని అర్థం విషయానికి వస్తే – "అటజని కాంచె భూమిసురుడు". ఏమిటి చూసాడు? "శీతశైలమున్" – హిమాలయాన్ని. ఎలాంటిదా హిమాలయం అన్నది మొత్తం పద్యం, రెండు పొడవైన సమాసాలు!

"అంబర చుంబి శిరః" – ఆకాశాన్ని ముద్దాడుతున్న శిఖరాలనుండి, "సరత్ ఝరీ పటల" – ప్రవహిస్తున్న సెలయేళ్ళ (జలపాతాల) గుంపులో, "ముహుర్ ముహుర్ లుఠత్" – మాటిమాటికీ దొరలుతున్న, "అభంగ తరంగ మృదంగ" – ఎడతెగని తరంగాలనెడి మద్దెలలు చేసే, "నిస్వన స్ఫుట నటన అనుకూల" – ధ్వనికి తగినట్లు నాట్యం చేసే, "పరిఫుల్ల కలాప" – విప్పారిన పింఛం కలిగిన, "కలాపి జాలమున్" – నెమళ్ళ గుంపుతో కూడినది. ఆకాశాన్నంటే పర్వత శిఖరాల నుంచి కిందకి ఉరుకుతున్న జలపాతాల తరంగాలు అనే మృదంగాలు చేసే ధ్వనికి అనుకూలంగా పురి విప్పి నాట్యం చేస్తున్న నెమ్మళ్ళ గుంపుతో ఉన్నది ఆ హిమాలయం. ఈ వర్ణనలో గొప్పతనం ఏమిటంటే, కవి హిమాలయ శిఖరాలనీ, జలపాతాలనీ, నెమళ్ళనీ అన్నిటినీ ఇక్కడ చిత్రించాడు. ఏదో వేరే వేరేగా చూపెట్టడం కాకుండా వాటన్నిటినీ చక్కగా లింక్ చేసాడు. అదీ కవి ఊహ అంటే! ఇంతకన్నా గొప్ప విషయం మరోటి ఉంది. నెమళ్ళు సాధారణంగా పురివిప్పి యెప్పుడాడతాయి? ఉరుముల శబ్దం విన్నప్పుడు, వాన పడేటప్పుడు. ఇక్కడ ఈ జలపాతాలు చేసే శబ్దానికి నాట్యం చేస్తున్నాయంటే, ఆ జలపాతాల హోరు మేఘ గర్జనలా ఉందన్నమాట! శిఖరాలు ఆకాశమంత యెత్తున్నాయి కాబట్టి, ఆకాశంలోని మేఘాలే వర్షిస్తున్నట్లుగా ఆ జలపాతాలున్నాయన్న మాట! ఇవేవీ పద్యంలో సూటిగా చెప్పలేదు, స్ఫురింప చేసాడు! దీనినే మనవాళ్ళు "అలంకార ధ్వని" అంటారు.

ఒక విషయాన్ని చెప్పకుండా చెప్పడమూ, చూపించకుండా చూపించడమే కదా కవిత్వమంటే!

ఇక, అక్కడ నెమళ్ళే కాక ఏనుగులు కూడా ఉన్నాయి. "కటక చరత్" – ఆ పర్వతాల మధ్యలో తిరిగే, "కరేణు కర" – ఏనుగుల తొండాల చేత, "కంపిత సాలము" – కదిలించి వెయ్యబడ్డ చెట్లు కలది, ఆ హిమాలయం. ఇక్కడకూడా కవి మనకి ఒక Still Photograph కాకుండా Videoని చూపిస్తున్నాడు. ఏనుగులని మాత్రం చెప్పి ఊరుకుంటే అది Still Photograph అయి ఉండేది. అవి కదిపి కుదిపేస్తున్న చెట్లని కూడా చూపించి దీన్ని Videoగా మార్చాడు అల్లసాని.

ఇదే "అల్లసానివాని అల్లిక జిగిబిగి"!

దిగువ పద్యము మంచెన గారి కేయూరబాహు చరిత్ర లోనిదని శ్రీ ఆరుద్ర గారు తమ సమగ్రాంధ్ర సాహిత్యంలో తెలియజేశారు.

చం॥ కరిముఖుడశ్వనుల్ శ్రుతులు కంజసముద్భవుమోములంబికే
శ్వరు మొగముల్ తదాత్మజుని వక్త్రములాదిమునీంద్ర మండలం
బురగపతుల్ గ్రహంబుల్ పయోరుహనాధుడుతారకంబులన్
బొరిబొరినెల్ల సంపదలు పోలమ గుండని కిచ్చు గావుతన్.

కరిముఖుడు ఏకదంతుడు అశ్వినులు ఇద్దరు, వేదాలు మూడు, బ్రహ్మ తలలు నాలుగు, శివుని వదనాలు ఐదు, అతని కుమారుని ముఖాలు ఆరు, ఆది మునులు ఏడుగురు, దిక్పాలకులు ఎనమండుగురు, గ్రహాలు తొమ్మిది, విష్ణువు యొక్క పది అఅవతారాలు, అనంత మైన తారకలు తన కృతిపతిని కాపాడుతూ వుండాలన్నాడు. ఈ పద్యం లో ఒకటి నుంచి అనంతం దాకా అంకెలు పేర్కొనడం లో ఒక వింత ఔచిత్య ముంది. గుండన మంత్రి గణక శిఖర రత్నం.

శ్రీనాథుని చాటువులు. ఒకసారి ఆయనకు ఒక వూరిలో నీళ్లు దొరకలేదట. అప్పుడు ఆయన చెప్పిన పద్యము.

సిరిగలవానికి జెల్లును
తరుణులు పదియారువేల తగ పెండ్లాడన్
తిరిపెమునఁ కిద్దరాండ్రా
పరమేశా గంగ విడుము పార్వతి చాలున్

హరికేమి సిరి (ధనము) వున్నది ఆయన పదహారువేల మందినైనా పెళ్లి చేసుకుంటాడు.

బిచ్చమెత్తుకునే వాడివి నీ కిద్దరు యిద్దరు పెళ్ళాలెందుకయ్యాఈశ్వరా! ఆ గంగను (నీళ్లను) మాకిచ్చేసెయ్యి నీకు పార్వతి ఒక్కటీ చాలులే

గరళము మ్రింగితి నటంచుం
బురహర! గర్వింప బోకు పో!పో!పో! నీ
బిరుదింక గాన వచ్చెడి
మెరిసెడి రేనాటి జొన్న మెదుకులు దినుమీ!

విషము తిన్నానని గర్వ పడుతున్నావేమో రాయలసీమ కి వెళ్లి ఆ మెరిసేటి జొన్నన్నము తిను అప్పుడు నీ గరళకంఠుడు అనే నీ బిరుదు ఏమిటో,ఎందుకో నీకు తెలిసి వస్తుంది.

చిన్న చిన్న రాళ్ళు చిల్లర దేవుళ్ళు
నాగులేటి నీళ్ళు నాపరాళ్ళు
సజ్జ జొన్న కూళ్ళు సర్పంబులును తేళ్ళు
పలనాటి సీమ పల్లెటూళ్ళు
రసికుడు పోవడు పల్నా
డె సగంగా రంభ యైన నేకులె వడుకున్
వసుధేశు డైన దున్నును
కుసుమాస్త్రుండైన జొన్న కూడె కుడుచున్

అర్థము:ః– రసికుడు పలనాటి సీమకు వెళ్లడట . ఎందుకంటే అక్కడ రంభ కూడా ఏకులు వడుకుతూ బతుకుతుందట.రసికత ఎక్కడా కనబడదట , రాజు కూడా భూమిని దున్నుకొని బతుకు తాడట,మన్మథు డైనా జొన్న న్నమే తింటాడట. శ్రీనాథుడు చాలా రసికుడు.

అంగడి యూరలేదు, వరియన్నము లేదు, శుచిత్వమేమి లే,
దంగనలింపులేరు, ప్రియమైన వనంబులు లేవు,నీటికై
భంగ పడంగ బాల్పడు కృపావరులెవ్వరు లేరు, దాత లె
న్నంగను సున్నగాన బలనాటికి మాటికి బోవనేటికిన్

పలనాడులో భూమిలో ఎంతలోతు త్రవ్వినా నీరు పడేది కాదట.అక్కడ నీటికోసం బావులు

త్రవ్వించేపుణ్యాత్ములు కూడా అక్కడ కరువే. దానం చేసేవాళ్ళు లేరు,ఆడవాళ్లు చూద్దామా అంటే అందంగా వుండరు. ఇటువంటి పలనాటికి మాటి మాటికీ పోవడమెందుకు?

శ్రీనాథుడు దక్షిణ దేశానికి వెళ్లి నప్పుడు అక్కడ అరవ వాళ్ళింట్లో భోజనము ఇలా వుండిందట.

తొలుతనే వడ్డింత్రు దొడ్డ మిరియపు చారు,
చెవులో పొగ వెళ్లి చిమ్మిరేగ పలు తెరగుల
పచ్చళ్ళ తోడ చవి గొన్న బ్రహ్మ రంధ్రమున పారు
నా యవిశాకు వేచిన నార్నెల్లు నాసి లేదు పరిమళంబు
ఎంచిన పండ్లు సొగచు వేపాకు నెండించి చేసిన పొళ్ళను
కంచాన చూసిన గ్రక్కు వచ్చు అరవ వారింటి విందెల్ల నాగడంబు

అర్థము : మొదటనే మిర్యాల చారు వేస్తారట,అది ఎంత కారంగా వుంటుందంటే చెవులలోనుంచి పొగలు వస్తాయట, రకరకాల పచ్చళ్ళు

రుచి చూస్తే ఆ కారము బ్రహ్మ రంధ్రము వరకు తగులుతుందట, ఆ అవిశాకు పులుసు తింటే పండ్లు పులిసి పోతాయట (అంత పులుపు వుంటుందట)వేపాకు ఎండించి చేసిన పొడి కంచములో చూస్తేనే వాంతి కొస్తుందట. అరవ వారింట విందు యిలాగే వుంటుంది.

అన్నాడు శ్రీనాథుడు.

మేత గరి పిల్ల పోరున మేకపిల్ల
పొరుబోతు తనంబున పంది పిల్ల
ఎల్ల పనులను చెరుపంగ పిల్లిపిల్ల
అందమున కొతిపిల్ల యీ అరవపిల్ల

అర్థము : శ్రీనాథునికి అరవ వాళ్ళంటే ఎందుకు సరిపోదో తెలీదు. తిండి తినడములో ఏనుగు పిల్ల, కొట్లాడేటప్పుడు మేక పిల్ల మాదిరి అరుస్తుందట, పిరికితనములో పందిపిల్ల, అందానికి కోతి పిల్ల ఈ అరవ పిల్ల.

* * *

జొన్నకలి, జొన్న యంబలి
జొన్నన్నము,జొన్నపిసరు జొన్నలె తప్పన్
సన్నన్నము సున్న సుమీ
పన్నుగ పలనాటి సీమ ప్రజలందరకున్

ఇలాగ శ్రీనాథుడు పలనాటి వాళ్ళు జొన్నన్నమే తింటారని వెక్కిరిస్తూ చాలా పద్యాలు వ్రాశాడు.

* * *

శ్రీనాథుడు గురజాల సీమలో గల పులిపాడు అను గ్రామమునకు వెళ్ళాడట అక్కడ శేషయ్య యను కరణము, హనుమయ్య యను కాపును, పుల్లయ్య యను రెడ్డి యును తనని సరిగా గౌరవించ లేదని చెప్పిన పద్యము:

ఊరు వ్యాఘ్ర నగర మురగంబు కరణంబు
కాపు కపివరుండు కసవు నేడు
గుంపు గాగ నిచట గురిజాల సీమలో
నోగులెల్ల గూడి రొక్కచోట

అర్థము : – వూరి పేరేమో పులిపాడు పాము వంటి కరణము,(శేషయ్య), కాపేమో కోతి వంటి , హనుమయ్య,రెడ్డేమో కసవు(పనికి మాలినది) (పుల్లయ్య)

ఇలాంటి తెలివి లేని వారంతా గురిజాల సీమలో చేరి గ్రామాన్ని పాడు చేయు చున్నారు.

* * *

కవిసార్వభౌముడు శ్రీనాథుడు భోగ పురుషుడు. సన్న బియ్యం అన్నం తప్ప తినేవాడు కాదు. ఒకసారి ఆయన పల్నాటి సీమలో ఒకరింట్లో బస చేసినప్పుడు వాళ్ళు జొన్న అన్నము,లోకి ,చింతచిగురు, బచ్చలి యాకు కలిపి వండిన కూర పెట్టారట అప్పుడు చెప్పిన పద్యము:–

ఫుల్లసరోజ నేత్ర యల పూతన చన్నుల చేదు ద్రావి నా
దల్ల దవాగ్ని మ్రింగితి నటంచు నిక్కెద వేల తింత్రిణీ
పల్లవ యుక్తమౌ నుడుకు బచ్చలి శాకము జొన్న కూటితో
మెల్లగ నొక ముద్ద దిగమ్రింగుము నీ పస గాన నయ్యెడిన్

అర్థము : వికసించిన తామర కన్నులు కలవాడాకృష్ణా! ఎప్పుడో పూతన దగ్గర చేదు పాలు తాగినానని, అప్పుడెప్పుడో దావాగ్నిని మ్రింగి నానని గర్వ పడుతున్నావేమో, పల్నాటికీ పోయి ఉడుకు(వేడి) బచ్చలికూర,చింతచిగురు కలిపి వండిన కూర, జొన్నకూటితో కలిపి తిని చూడు నీ పస ఏమిటో తెలుస్తుంది

* * *

అచ్చ తెలుగు నుడికారాలతో పోతనగారి అందమైన పద్యం. 21 .

శ్రీ కృష్ణ పరబ్రహ్మణే నమ:

బమ్మెరపోతన భాగవతంలోని పద్యం. (21) :

ఉ॥ నమ్మితి నా మనంబున సనాతనులైన యుమామహేశులన్
మిమ్ము బురాణదంపతుల మేలు భజింతు గదమ్మ ! మేటిపె
ద్దమ్మ ! దయాంబురాశివి గదమ్మ ! హరిం బతి సేయుమమ్మ !నిన్
నమ్మిన వారికెన్నటికి నాశము లేదు గదమ్మ ! ఈశ్వరీ !

ఇది రుక్మిణీకళ్యాణ ఘట్టంలో రుక్మిణి, తనకు శిశుపాలునితో వివాహం నిశ్చయించగా, అయిష్టంగా గౌరీదేవి ఆలయానికి వెళ్లి పూజచేస్తూ, తనకు శ్రీహరిని భర్తగా ప్రసాదించమని కోరుతూ చెప్పిన పద్యం.

ఓ ఈశ్వరీ! పురాణ దంపతులైన సనాతులైన మీ యిరువురను ఉమా మహేశ్వరులను, నామనసులో యెప్పుడూ స్తుతిస్తున్నాను కదా అమ్మా ! తల్లులకుతల్లి అయిన ఓతల్లీ! దయ మూర్తీభవించిన ఓ దయామయీ ! శ్రీహరిని భర్తగా ప్రసాదించు అమ్మా! నిన్ను నమ్మినవారికి యెప్పటికీ నాశనము కలుగనీయవుకదా తల్లీ!

అంటూ ఆర్తితో ఆగౌరీదేవిని, ఆ పార్వతీదేవిని, ఆ సర్వమంగళను, ఆ ఉమాదేవిని స్తుతిస్తుంటే, ఆ అమ్మ హృదయం కరుగకుండా వుంటుందా ! అందులో అమ్మతోపాటు అయ్యనుకూడా 'మిమ్ము ఉమా మహేశులన్' అని జతగా కలిపి ప్రార్థించింది తొలుతనే.

త్రిమూర్తుల భార్యలలో అందరికంటే గొప్పది గౌరీదేవి. మొదటి ముత్తైదువ. పూర్వము శివుని తనకు భర్తగా పొందడానికి ఆమె చూపిన శ్రద్ధ, అపర్ణగా చూపిన కఠోరనిష్ఠ లోకవిదితమే. అందుకే రుక్మిణీ దేవి గౌరీదేవిని ప్రార్థించి, తనకోరిక తీర్చుకునే ప్రయత్నంలో సఫలీకృతం అయింది. ఆమె పెద్దమ్మే కాకుండా, దయాంబు రాశి అని గుర్తుచేసింది. అనగా గౌరీదేవికి, ఇవ్వగల సమర్థత వున్నది, ఇచ్చే కరుణ కూడా వున్నదీ అని వేడుకున్నది, రుక్మిణి. శ్రీహరిని భర్తగా చేయమని ఆర్ద్రతతో విన్నవించుకున్నది.

అమ్మా ! అనే సంబోధనే ఆప్యాయతకు గుర్తు. అది గౌరవవాచకం. స్వంతతల్లి దగ్గర మొరపెట్టుకున్నట్లు ఆమె కోరికను చెప్పుకున్నది, నిస్సహాయురాలై. అమ్మా అని ఒకసారి పిలిస్తేనే కరుణించే అమ్మ, అన్ని సార్లు అమ్మా అమ్మా అని పిలిస్తే, మౌనంగా వుంటుందా ! తన భక్తురాలి విషయంలో.

ఎవరైనా పెద్దవారి దగ్గరకు సహాయంకోరి వెళ్ళినప్పుడు, భేషజం లేకుండా, సంపూర్ణ శరణాగతితో యెలా అడగాలో, అటు గజేంద్రుడు, ఇటు ప్రహ్లాదుడు, ఇక్కడ రుక్మిణీదేవి చెప్పి మనకు నేర్పిస్తున్నట్లు లేదూ !

పెక్కు పోతనామాత్యుని పద్యాలవలే, యీ పద్యానికికూడా యే విధమైన ప్రతి పదార్థ తాత్పర్యము అవసరంలేదు. అప్పడే తెలుగు నేర్చుకుంటున్న విదేశీయుని కైనా, ఈ పద్యం చదివి వినిపిస్తే, దాని అర్థం తెలిసి ఆర్ద్రతతో పరవశిస్తాడు. కానీ, మన యీనాటి మన యువతరం తెలుగులో యిలాంటి పద్యాలు చదవడానికి, వినడానికీ, విశ్లేషించడానికి, తీరిక, ఓపిక, ఉత్సుకత లేకుండా వున్నారు. ఈ ఆణి ముత్యాలకు దూరమౌతున్నారు.

ఈ పద్యంలో భాగవతఘట్టంలో ఉమామహేశ్వరులను 'సనాతులైన ఉమా మహేశ్వరులను, పురాణ దంపతులను', అని సాక్షాత్తూ రుక్మిణీదేవి అవతారంలో వున్న లక్ష్మీదేవి కీర్తించడం యెంతో లలితమైన భావంతో వున్నది. శివ కేశవులకు అభేదం అన్నట్లే, ముగురమ్మలకు కూడా యే విధమైన తేడాలేదు. అందుకే, లక్ష్మీదేవి గౌరీదేవిని ఆ విధంగా రుక్మిణి స్వరూపంలో వుండి కీర్తించగలిగింది. ఇది నేటి కఠినమైన శైవ, వైష్ణవ సాంప్రదాయవర్గాలకు కనువిప్పు కావాలి. సమాజానికి వారు అభేదమనే సందేశాన్ని యివ్వాలి, తమ చేతలద్వారా.

ప్రేమతో **ప్రభాకర్**

ఇదీ లెక్క

ఇద్దరు వ్యక్తులు కాలక్షేపానికి ఊర్లో ఉన్న గుడి దగ్గర కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. అప్పటికి కాస్త చీకటి పడుతోంది. కొంచెం మబ్బుకూడా పట్టింది.

ఇంతలో అక్కడికి మరో వ్యక్తి వచ్చాడు. మీఇద్దరితో పాటు నేను మీతో కూర్చోవచ్చా అని అడిగాడు. అందుకు ఆ ఇద్దరు అదేం భాగ్యం ఈ చోటు మాదికాదు, మేము కూడా కాలక్షేపానికే కూర్చున్నాం నువ్వు కూడా కూర్చోమన్నారు. ముగ్గురు కూర్చుని కబుర్లలో పడ్డారు. ఇంతలో గాలి వాన మొదలయ్యింది.

వాళ్లు ఇక అక్కడ నుంచి వెళ్లిపోలేకపోయారు.

ఇంతలో మూడో వ్యక్తికి ఆకలేసింది. అదే విషయం మిగిలిన ఇద్దరితో చెప్పాడు. మేము కూడా అదే ఆలోచిస్తున్నాం. అతడి దగ్గర మూడు, నాదగ్గర ఐదు రొట్టెలున్నాయి ఇవే అందరం పంచుకొని తిందాం అని రెండో వ్యక్తి అన్నాడు.

కానీ ఎనిమిది రొట్టెలను ముగ్గురు సమానంగా పంచుకోవడం ఎలా అన్న ప్రశ్న ఉత్పన్నమైంది.

అందుకు మూడో వ్యక్తి ఒక ఉపాయం చెప్పాడు. మొత్తం ఎనిమిది రొట్టెలను మూడు మూడు ముక్కలుగా చేద్దాం అప్పుడు వచ్చిన ఇరవైనాలుగు ముక్కలను ముగ్గురం సమానంగా తిందాం అని అంటాడు. ఐఅది అందరికి సబబుగా తోచి ఎనిమిది రొట్టెలను మూడు మూడు ముక్కలుగా చేసి తలా ఎనిమిది ముక్కలు తిని ఆకలి తీర్చుకొని నిద్రపోతారు.

తెల్లవారి లేచిన తర్వాత మూడో వ్యక్తి వెళ్లిపోబోతూ మీరు రాత్రి నాకు తోడుగా ఉండటమే కాకుండా నాకు మీ రొట్టెలు పెట్టి ఆకలి కూడా తీర్చారు. మీకు చాలా కృతజ్ఞతలు. జనా దగ్గరున్న ఎనిమిది బంగారు నాణాలు మీకు ఇస్తాను. మీరిద్దరూ తీసుకోండి అని చెప్పి ఎనిమిది బంగారు నాణాలు ఇచ్చి వెళ్లిపోతాడు. అతడు వెళ్లిపోయాక మొదటి వ్యక్తి నా నాలుగు బంగారు నాణాలు నాకిస్తే నేను వెళ్లిపోతాను అంటాడు రెండో వాడితో. అయితే రెండో వ్యక్తి నీవి మూడు రొట్టెలే నావి ఐదు రొట్టెలు కాబట్టి లెక్క ప్రకారం నాకు ఐదు బంగారు నాణాలు, నీకు మూడు బంగారు నాణాలు చెందుతాయి అని అంటాడు.

ఇలా వీళ్లిద్దరి మధ్య వివాదం మొదలవుతుంది.

ఈ చిక్కు తీర్చుకోడానికి ఇద్దరు రచ్చబండకెక్కుతారు. అక్కడ న్యాయాధికారి మొత్తం కథ విని బంగారు నాణాలు తన దగ్గర పెట్టమని చెప్పి తీర్పు తెల్లవారికి వాయిదా వేస్తాడు.

రాత్రి పడుకున్న తర్వాత న్యాయాధికారి కలలో దేవుడు కనిపించి ఏం తీర్పు చెప్పబోతున్నావని అడుగుతాడు. నాకు రెండో వాడు చెబుతున్నదే న్యాయంగా తోస్తున్నది అని అంటాడు. అందుకు దేవుడు నవ్వేసి నువ్వు కథ సరిగా విన్నావా అని అడిగి మూడు రొట్టెలు ఇచ్చిన వాడికి న్యాయంగా ఒక్క బంగారు నాణెం మాత్రమే ఇవ్వాలి అని అంటాడు.

న్యాయాధికారి అదెలా అని అడుగుతాడు.

ఎలాంగంటే మొదటి వాడి దగ్గర ఉన్నవి మూడు రొట్టెలు వాటిని అతడు 9 ముక్కలు చేశాడు. రెండో వాడి దగ్గర ఉన్నవి ఐదు రొట్టెలు వాటిని అతడు 15 ముక్కలు చేశాడు. అయితే మొదటి వాడు వాడి రొట్టెల్లోని 9 ముక్కల్లో 8 అతడే తినేశాడు. కానీ రెండో వాడు తన 15 ముక్కల్లో 7 ముక్కలు మూడో వాడికి పెట్టాడు. కాబట్టి ఏడు నాణాలు రెండో వాడికి చెందాలి ఇదే నాలెక్క, ఇదే న్యాయం కూడా అని తేల్చేశాడు. తెల్లవారి న్యాయాధికారి ఇదే తీర్పు చెప్పాడు. అది విని మొదటి వాడు ఇతడే నయం 3 నాణాలు ఇస్తానన్నాడు మీరు ఒక్కటే ఇస్తున్నారు అని వాపోయాడు. అది విని న్యాయాధికారి అతడికి ఒకటే ఎలా చెందుతుందో వివరించాడు. దీన్ని బట్టి అర్థం అయ్యిందేమిటంటే మనం వేసుకునే లెక్కలు వేరు, దేవుడి లెక్కలు వేరు. మనదగ్గర ఉన్నదాంట్లో మనం ఎంత ఇతరులతో పంచుకోగలుగుతున్నమన్నదే దేవుడు పరిగణలోకి తీసుకుంటాడు.

నీతి : 30 కోట్లు ఉన్నవాడు 3 లక్షలు దానం చెయ్యడం గొప్పగా దేవుడు పరిగణించడు, 3 వేలు ఉన్నవాడు 300 దానం చెయ్యడాన్నే గొప్పగా భావిస్తాడు. పుణ్యంగా జమకడతాడు. దేవుడి దృష్టిలో మనకెంత ఉంది అన్నది కాదు మనకున్న దాంట్లో ఎంత దానం చేశాం అనే దానికే విలువ.

- వైద్యం వేంకటేశ్వరాచార్యులు

"పరోపకారః పుణ్యాయ పాపాయ పరపీడనమ్"

అది ఒక వేశ్య ఇల్లు. వర్షం తగ్గింది. ఆ ఇంటిముందునుంచి ఒక మరణించిన వ్యక్తి యొక్క శవాన్ని అంతిమయాత్రకు తీసుకువెడుతున్నారు. ఆ వేశ్య తన కుమార్తెను పిలిచి ఆ చనిపోయిన వ్యక్తిస్వర్గానికి వెళ్లాడో లేక నరకానికి వెళ్లాడో తెలుసుకుని రమ్మని పంపింది. బయట వున్న పండితుడు ఆ మాటలు విని ఆశ్చర్య పోయాడు. మరణించిన వారు ఎక్కడకు వెళతారో తెలుసుకునే విద్య గురించి తనకు తెలియనందుకు చింతించి, ఆ విషయమేమిటో తెల్సుకునేందుకు మరికొంత సేపు అక్కడే ఉండాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

ఇంతలో బయటకు వెళ్లినామె వచ్చినది. చనిపోయిన వ్యక్తి నరకానికి వెళ్లాడని చెప్పింది. కాస్సేపటికి ఇంకొక శవయాత్ర వచ్చినది. మళ్లీ ఆ అమ్మాయి బయటకు వెళ్లి వచ్చినది. " అమ్మా! ఈ వ్యక్తి స్వర్గానికి వెళ్లాడు" అన్నది.

ఈ మాటలు విని ఆశ్చర్యపోయిన ఆ పండితుడు ఇంటి తలుపు తట్టాడు. ఒక స్త్రీ తలుపుతీసి "ఎవరు మీరు?" అని అడుగగా, అమ్మా! నీవు నీ కుమార్తెను వెలుపలకి పంపడం గమనిస్తూ ఉన్నాను. మొదట చనిపోయిన వ్యక్తి నరకానికి వెళ్లాడని, రెండవ వ్యక్తి స్వర్గానికి వెళ్లాడని మీ అమ్మాయి ఎలా చెప్పగలుగుతున్నది? అసలామె ఎక్కడకు వెళ్లి వచ్చినది? తల్లి కుమార్తెను పిలచినది. ఆ అమ్మాయి ఇలా అన్నది.

"ముందుగా నేను మొదట మరణించిన వ్యక్తియొక్క శవయాత్రలో పాల్గొన్నవారి వద్దనుండి వివరాలు సేకరించాను. ఈయన మరణానికి ఇరుగుపొరుగు చాలా ఆనందిస్తున్నారు. బ్రతికివున్నపుడు ఇతడు అందరి వస్తువులు దొంగిలిస్తూండేవాడు అందరినీ తిడుతూవాళ్లతో దెబ్బలాడేవాడు. అబద్ధపు సాక్ష్యాలు చెప్పి అందరినీ యిరికించి కష్టపెట్టేవాడు. వీరి మాటలను బట్టి అతడు నరకానికి పోతాడు అని అర్థం చేసుకున్నాను.

ఇక రెండవవాడి గురించి... ఆవ్యక్తి చిరునామా తెలుసుకొని ఇరుగు పొరుగు నుండి అభిప్రాయాలు సేకరించాను. అక్కడ అందరు దుఃఖిస్తున్నారు. అయ్యో రామా! ఎంత విపరీతం జరిగింది. ఈయన అందరి తలలో నాలుకలా ఉండేవాడు. ఎల్లప్పుడూ సాధువులను, మహాత్ములను ఆదరించేవాడు. సత్సంగం చేసేవాడు. అనారోగ్యంతో వున్నవారిని భౌతికంగానూ, ఆర్థికంగాను ఆదుకొనేవాడు. మానసిక ధైర్యం ఇచ్చేవాడు. అతడు మరణించినందు వలన మేము దిక్కులేనివాళ్ల మయ్యాము" అని విలపించసాగారు. వారి మాటలు విని అతడు స్వర్గానికే వెళ్లాడని నిశ్చయించాను." అన్నది.

పండితుడు అనుకున్నాడు. "మంచి పనులు చేసేవారికి సద్గతులు, చెడుపనులు చేసేవారికి దుర్గతులు ప్రాప్తిస్తాయని పెద్దలు చెప్పారు. నేనే ఆ విషయం విస్మరించాను," అనుకున్నాడు.

SRI RAJARAJESWARI JEWELLERY

The Oldest Jewellery Shop in Pondy Bazaar

81, Pondy Bazar, T. Nagar, Chennai - 600 017.

Phones : 28152387, 28154653

The Purest Treasurer Mortal Times Afford is Spotless Reputation

బెంగుళూరు నాగరత్నమ్మ...

మహా విద్వాంసురాలు, శాస్త్రీయ సంగీత గాయనీమణి, అకుంఠిత దీక్షాపరురాలు, తన సర్వస్వాన్ని త్యాగరాజస్వామి వారి సమాధిని, దేవాలయాన్ని, ఆ పరిసరాలను పరిరక్షించి వేలమంది. రామభక్తుల, త్యాగభక్తుల కృతజ్ఞతలను అందుకున్న వ్యక్తి బెంగుళూరు నాగరత్నమ్మ. రంగస్థల నటుల తొలి గ్రామఫోను రికార్డులను గురించి, ఆ నటీనటులను గురించి వివరించే ఈ చిన్న పుస్తకంలో ఆమె జీవిత విశేషాలను చేర్చడం ఆశ్చర్యం కలిగించవచ్చు. ఆమె నటి కాదు. కాని కర్ణాటక సంగీతానికి చేసిన ఎనలేని సేవ, ఇవాళికీ వార్షికంగా సాగే త్యాగరాజ బ్రహ్మోత్సవాలు

నిరంతరంగా జరగడానికి ఆమె చేసిన అవిరళ కృషి: ఆమె యిచ్చిన ఎన్నో గ్రామఫోను రికార్డులు - ఇందుకు కారణం. సంగీత ప్రపంచమంతా ఆమెకు కలకాలం ఋణపడి వుండాలి.నాగరత్నమ్మ తల్లి పుత్తులక్ష్మి దేవదాసి. మైసూరు నివాసి, వివాహబంధం లేకుండానే మైసూరుకు చెందిన వకీలు సుబ్బారావుకు పుత్తులక్ష్మికి కలిగిన ఏకైక సంతానం నాగరత్నమ్మ. ఆమెకు సంవత్సరన్నర నిండకమునుపే ఆ వకీలుగారు పుత్తులక్ష్మిని,

నాగరత్నమ్మను వదిలివేసాడు. తల్లి మాత్రం కుమార్తెను గుండెలకు హత్తుకొని ఈమెను పోషించడం ఎలా అని రోదించసాగింది. ఇంతలో మైసూరు దివాణంలోని ఆస్థాన పండితుడు గిరిభట్ట తిమ్మయ్య శాస్త్రి పుత్తులక్ష్మిని చేరదీసి నాగరత్నమ్మకు సంస్కృతం, సంగీతం నేర్పాడు. కాని ఆమె తొమ్మిదవ ఏట శాస్త్రి గారు వారి పోషణ భారాన్ని వహించలేనని తప్పుకున్నాడు. దిక్కులేక తన కుమార్తెను తన తల్లిగారికి తెలిసిన కాంచీపురవాసి, ధనకోటి అమ్మాళ్ కు అప్పగించాలని కాంచీపురం చేరింది తల్లి. కాని ఈ చిన్నపిల్లకు సంగీతం చెప్పలేనని ధనకోటి అమ్మాళ్ శ్రీరంగంలో ఉన్న మరో గురువుగారికి అప్పగించింది. కాని అంతదూరం ఎవ్వరూలేని దేశానికి పోవడం కష్టమని భావించి పుత్తులక్ష్మి నాగరత్నమ్మను తీసుకొని బెంగుళూరు చేరింది. అప్పటి నుంచి ఆమె 'బెంగుళూరు' నాగరత్నమ్మ అయింది.నాగరత్నమ్మ అక్కడే స్వయాన త్యాగరాజుగారి శిష్యుడైన వాలాజీపేట కృష్ణస్వామి భాగవతార్ శిష్యుడైన ఫిడేల్ విద్వాన్ బెంగుళూరు మునుస్వామి దగ్గర ఫిడేలు, గాత్రం నేర్చుకోవడం మొదలు పెట్టింది. పుత్తులక్ష్మి తన దగ్గర వున్న ప్రతి పైసా తన కూతురు విద్యాపారంగతురాలు కావడం కోసం ఖర్చు పెట్టింది. 13వ ఏడు వచ్చేసరికి నాగరత్నమ్మ తెలుగు, సంస్కృతం, తమిళం, ఇంగ్లీషులతో పాటు సంగీతంలో కూడా నిష్ణాతురాలైంది. అలాగే బెంగుళూరు కిట్టప్ప దగ్గర భరతనాట్యం, మదరాసు తిరువెంగడాచారి వద్ద అభినయం, ప్రఖ్యాత మైసూరు ఆస్థాన విద్వాంసుడు బివారం కృష్ణప్ప దగ్గర సంగీతం నేర్చుకొని సర్వకళాకోవిద అయింది. నాగరత్నమ్మకు 14వ ఏడు రాగానే తన కూతురు ఎక్కడ అనాధగా విడిచి వేయబడ్డదో అక్కడ నుంచే ఆమె విజయదుందుభి మ్రోగించాలని నిశ్చయించుకొని మైసూరు చేరింది పుత్తులక్ష్మి ఆమె గురువుగారైన వైణిక శిఖామణి వీణశేషన్న సమ్ముఖంలో నాగరత్నమ్మ

తన తొలి కచేరీ చేసి విద్వాంసుల నీరాజనాలందుకుంది. మహారాజు జయచామరాజు వొడయార్ ఆహ్వానంతో ఆమె మైసూరు ఆస్థానంలో తనను, తన తల్లిని తిరస్కరించిన తిమ్మయ్య శాస్త్రి సభలో ఉండగానే సంగీత విద్వాంసుల మన్ననలు పొందింది. .అక్కడి విజయం తరువాత నాగరత్నమ్మ మద్రాసు చేరుకుని జార్జ్ టౌన్లో స్థిర నివాసం ఏర్పరచుకొని దేశమంతటా తిరుగుతూ సంగీత విద్వత్సభలలో పాల్గొంటూ తన సంగీత సామ్రాజ్యాన్ని విస్తరించుకుంటూ పోయింది. తాను సనాతన ధర్మ విధేయురాలినని, దేవదాసిగా తాను సంగీతనృత్యాలతో భగవంతుడికి ఉపచారాలు చేయవలసిందిగా సనాతన ధర్మం నిర్దేశిస్తున్నదని,దానినే తాను అనుసరిస్తున్నానని ధైర్యంగా చాటి చెప్పింది. 1905-1934 మధ్యకాలంలో ఆమె అనితర సాధ్యంగా 1235 సంగీత కచేరీలు చేసింది. అనేకచోట్ల సన్మానాలు అందుకున్నది. ఇంతేకాదు. మద్యపానానికి వ్యతిరేకంగా తెలుగులోను, త్యాగరాయ అష్టోత్తర శతనామావళిని సంస్కృతంలోను, పంచీకరణ ఖేదీకానూల్ అనే గ్రంథాన్ని తమిళంలోను రాసింది. చెళ్ళపిళ్ళ వేంకటశాస్త్రి, పురాణం సూర్యనారాయణ తీర్థులు, శ్రీపాద కృష్ణమూర్తి శాస్త్రి వంటి కవులు, పండితులు ఆమెకు 'విద్యాసుందరి' బిరుదునిచ్చి గండపెండేరంతో

సత్కరించారు. గౌరవ పురస్కారాలు, ధనసంపద ఆమెను వెతుక్కుంటూ వచ్చాయి. ఈ సమయంలోనే ఆమెకు తన గురువుగారైన బిడారం కృష్ణప్ప గారి దగ్గర నుంచి ఒక ఉత్తరం వచ్చింది. తాను త్యాగరాజస్వామి సమాధిని దర్శించడానికి తిరువయ్యూరు వెళ్ళానని, అది అతిఘోరమైన పరిస్థితుల్లో ఉన్నదని, సంగీతసార్వభౌముడి సమాధినే నిర్లక్ష్యం చేయడం దైవాపచారమని చెబుతూ దాని కోసం తన శక్తియుక్తులను ఉపయోగించాలని కృష్ణప్పగారు నాగరత్నమ్మను ఆదేశించారు. తన గురువుగారికి, తల్లికి, సర్వ సంగీత ప్రపంచానికి గురువైన త్యాగరాజస్వామికి తన ఋణం తీర్చుకోవడం అవసరమని భావించి ఆనాటి నుంచి తన తుది శ్వాస వరకు ఆ సమాధి మందిరాల పునరుద్ధరణకు తన ధనాన్ని, కాలాన్ని వెచ్చించింది. నాగరత్నమ్మ. ఎన్నో కక్షలకు ఆలవాలమైన త్యాగరాజ ఆలయం కమిటీ, ఉత్సవ కమిటీలను ఒకచోట చేర్చి తన నేర్పుతో ఒకే ఉత్సవ కమిటీని

ఏర్పాటుచేసి తన ధనంతో ఆ ప్రదేశాన్ని కొని అక్కడ ఒక సంగీత మందిరాన్ని, ధ్యానమందిరాన్ని, త్యాగరాయస్వామి దేవాలయాన్ని నిర్మించింది. "త్యాగయ్య" (1946) సినిమా విజయవంతం అయిన సందర్భంలో చిత్తూరు వి.నాగయ్య గారిని త్యాగరాయ నిలయాన్ని నిర్మించి అక్కడ స్వామి వారి కృతులను పాడేవారికి వసతులను ఏర్పాటు చేయవలసిందిగా కోరింది. నాగయ్య గారు ఆమె కోర్కెను సంతోషంతో నెరవేర్చారు. కర్ణాటక సంగీతజ్ఞులకందరికీ శిరోధార్యమైన తిరవయ్యూరు త్యాగరాయ ఆలయాన్ని, వార్షిక బ్రహ్మోత్సవాలను పునఃప్రారంభం చేయించి అక్కడ కుల,మత, స్త్రీపురుష విభేదాలు లేకుండా అందరూ కచేరీలు చేసేలా ఏర్పాటుచేసిన మహామనీషి బెంగుళూరు నాగరత్నమ్మ 1952వ సంవత్సరం మే 19న మరణించారు. సంగీతం మీద అభిమానం వున్న ప్రతి ఒక్కరూ కృతజ్ఞతతో నివాళులర్పించవలసిన విదుషీమణి నాగరత్నమ్మ. ●

గోటేటన్న

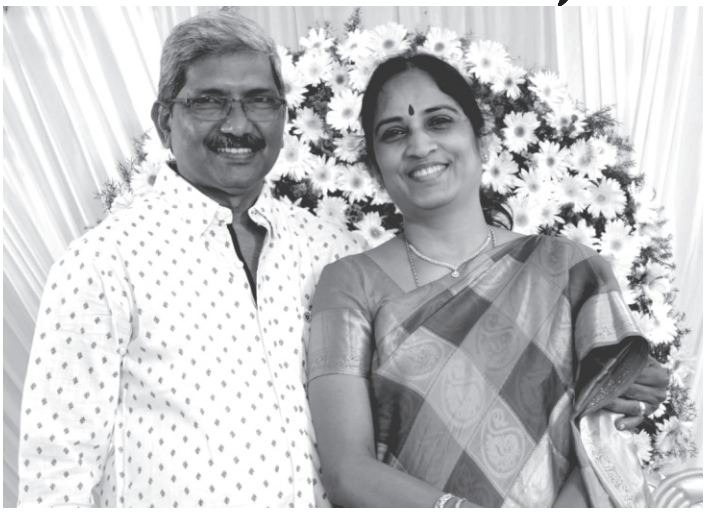

సద్గోష్ఠి సిరియు నొసగును
సద్గోష్ఠియె కీర్తిఁ బెంచు సంతుష్టిని నా
సద్గోష్ఠియె యొనగూర్చును
సద్గోష్ఠియె పాపములను జంపు కుమారా! – కుమార శతకం

గోటేటి శ్రీ వెంకటేశ్వరరావు గారిని, అన్నగారనటమే నాకిష్టం. నిశితత్వం, నిర్మలత్వం, నిశ్చితత్వం, నిశ్చలత్వం, నిర్భయత్వంతో పాటూ అమాయకత్వం ఆయన ఆభరణాలని ఘంటాపథంగా చెబుతాను.

ముందుగా వారి గురించి చెప్పేందుకు నాకున్న అర్హతేమిటో కూడా చెప్పాలి కదా...!

మాది అరేళ్ళ స్నేహం. నిరంతర స్నేహయానం మాది. ముఖపుస్తక మిత్రుత్వం. అదేనండీ ఫేస్ బుక్ ఫ్రెండ్ షిప్. వయసు వ్యత్యాసం ఉన్నా, స్నేహానికన్న మిన్నా లోకాన లేదురా అన్నట్లు మా స్నేహం దినదిన ప్రవర్ధమానమైఅంది. ఆ విషయంలో కోటానుకోట్ల మంది ఫేస్ బుక్, ఫౌండర్ జూకెన్ బర్గ్‌కు రుణపడి ఉంటారు. అలాంటి కోకొల్లలులో నేనూ ఒకడిని. ఎందుకంటే గోటేటి అన్న వంటి కొందరు పెద్దలను నాకు మిత్రులుగా అందించిన వేదిక ఫేస్ బుక్ మాత్రమే కనుక.

2013 చివరి ప్రాంతంలో నేను ఫేస్ బుక్ లోకి వచ్చా.. కొంచెం తడబాటు, కొంచెం తెలియని తనంతో అప్పుడప్పుడే కామెంట్లతో కాలక్షేపం చేసేవాడిని. అప్పట్లో అచ్చంగా తెలుగు అనే ఓ గ్రూప్ ఉండేది. అందులో ఎవరో నన్ను ఆడ్ చేశారు.. గోటేటి అన్నగారంటి పెద్దలు, ఉద్దండులూ ఉన్నారందులో... చాలాకాలం ఆ గ్రూప్ లో కొనసాగిన తర్వాత "నా బృందావనం" అని ఓ కవిత పోస్ట్ చేశానేనందులో.. అందులో గోటేటి అన్నగారిని కూడా ఉదహరించా.. అందులోని చిన్న భాగం

"సిరు'లాలికించే 'శ్రీదేవి' చిట్టిపద్యాలు
'సిరి వద్దే' విడిచే పొట్టి కవితల కుబుసాలు
'గోటేటి వెంకన్న' వింగ్లీషు కబుర్లు
గాయత్రి 'కళ్యాణ్' కొంటె కామెంట్లు
'చెరుకు' వారి తియ్యని పురాణ ఇతిహాసాలు"

"...ఇలా కొనసాగే కవిత. పోస్ట్ చేశానే గానీ పెద్దలు చిన్నాలు తేడాలేకుండా అప్పటిలో ఎఫ్ బిలో జోరుగా ఉన్న తుమ్మెదలన్నింటి గురించీ వ్రాశాను. కానీ ఎక్కడో భయం.. అలా వ్రాయడాన్ని అందరూ పాజిటివ్ గా తీసుకోవాలన్న గ్యారంటీ లేదు. ఇక్కడ 'గోటేటి వెంకన్న వింగ్లీష్ కబుర్లు' అని వ్రాయడం వెనుక మర్మమేమిటంటే.. అప్పటికి తెలుగు కీ బోర్డ్ అందరికీ అందుబాటులో లేదు.. సదరు గ్రూప్ వారేమో అందరూ తెలుగులో పోస్ట్ చేయాలని ఆంక్షలు విధించారు.. అయినా గోటేటన్న మాత్రం.. తెలుగు పదాలను ఇంగ్లీషులో టైప్ చేసేవారు. అందుకని వారి పద్ధతిని కవితాత్మకంగా చెప్పే ప్రయత్నం చేశానంతే..!

తరువాత రోజు .. 044 నుంచి కాల్... హలో ఏవరండీ.. కళ్యాణ్ గారేనా..! నాపేరు గోటేటి వెంకటేశ్వర రావు. నేను చెన్నై నుంచి మాట్లాడుతున్నా.. అవతల నుంచి కంచు కంఠం... గుండె జారిపోయింది.. వామ్మో ఆయన గారి గురించి వ్రాయకుండా ఉండాల్సింది... అని రెప్పపాటులో రకరకాల ఆలోచనలు... సర్ నమస్తే నేను కళ్యాణ్‌ని చెప్పండి సర్... ఎలా ఉన్నారు.. భయాన్ని దాచి... పలకరింపు మొదలెట్టా...

"ఎక్కడ కళ్యాణ్ గారూ మీరుండేది.."

వామ్మో అడ్రస్ అడిగేస్తున్నారు.. ఇక కళ్యాణ్ గాడి కథ, కవితలో కలిసినట్లే అనుకుని లేని గాంభీర్యం అతికించుకుని.. సర్ మేమాండీ... చీరాల, ప్రకాశం జిల్లా.. అంధ్రాలో అండీ..అని ఏ సార్.. అన్న మాట నా పెదాలు దాటలేదు భయంతో అప్పటికే బక్కచిక్కిపోయా...!

"మా మద్రాస్ అయ్యుంటే వచ్చి గట్టి గా హత్తుకుని అభినందించాల నుందయ్యా... వీలు చూసుకుని దండి ఒకసారి దగ్గరే కదా.." అన్న, అన్నగారి మాటలు ఏళ్ళు గడుస్తున్నా గుర్తొస్తూనే ఉంటాయ్.. ఈ కవిత వ్రాసింది 2013 అక్టోబర్ 26 అంటే నా పుట్టిన రోజున. కానీ అన్నగారి మాటలు నాలో ఎంతో ఉత్సాహాన్ని నింపాయ్. ఆ తర్వాత అదే ఒరవడితో నేను కవితలు, కథలు అలా వ్రాస్తూనే ఉన్నా.. అంతకు ముందు 2001లో ఆపిన నా రచనా ప్రస్థానం ఆ కవితతో తిరిగి ప్రారంభమైంది.. అదిగో ఆ రోజు నుంచి నేటి వరకూ అన్నాగారు నన్ను ప్రోత్సహిస్తూనే ఉన్నారు. అన్నట్లు నా రచనలుకూడా వీరి సారధ్యంలో నడుస్తున్న ప్రముఖాంధ్రలో కొన్ని ప్రచురితమయ్యాయండోయ్... ప్రతిభని ప్రోత్సహించడంలో అన్నగారు ఎప్పుడూ వెనకడుగు వేయరనడానికిది నిదర్శనం.

ఓసారి తాను హైదరాబాద్‌లో పని ఉండి వస్తున్నా కలుద్దాం అనగానే... చివుకుల బాల భాస్కర్ అన్నగారి ధర్మ కతృత్వంలో నడుస్తున్న శ్రీ వేంకటేశ్వర స్వామి దేవాలయంలో మరికొందరు పెద్దలు మిత్రులతో కలిసాం.. ఆ రోజు ఇంకా గుర్తే..! గోటేటన్న, పెద్దలు గురుతుల్యులు మనోహర్ బోరంచ గారూ, పెద్దలు కొండూరి వాసుదేవరావు గారు, హాస్యబ్రహ్మ ఆర్.వి. ప్రభుగారూ, పెద్దలు పద్మాకర్ గారూ, చివుకుల బాలభాస్కరన్న, కానం శ్రీకాంత్ మరియు నేను మేమందరం ఇప్పటికీ ఒక జట్టు. వాట్సప్ లో కూడా...!

అడుగు జాడ...

ప్రముఖాంధ్రుడు... సీనియర్ జర్నలిస్ట్, పెద్దాయన ..కీర్తిశేషులు గోటేటి శ్రీరామారావు గారిని చాలాసార్లు కలవాలనున్నా.. రమ్మని, అన్నగారి ఆహ్వానం ఉన్నా.. ఒక్కసారికూడా అటు వైపు వెళ్లలేకపోయా. అంతలో వారు కాలం చేశారు. అది ప్రతిసారీ నన్ను కలచివేసే అంశం కూడా..!

అయితే ఆ దుర్వార్త విన్న ఆ క్షణం గోటేటన్న తట్టుకోగలరా అని నేను భయపడ్డా, ఎందుకంటే వారి పై గోటేటన్నకున్న ప్రేమ వాత్సల్యం ఎల్లలులేనిదనడంలో సందేహం లేదు. ఆయన అడుగుజాడలని నీడలో కూడా, వెతుక్కుని అడుగేసే లక్షణం గోటేటన్నది.

అయితే పెద్దాయన వారసునిగా ప్రముఖాంధ్ర పగ్గాలు చేపట్టి పెద్దాయన తరహాలో అన్నగారి పేరు ప్రతిష్టలు కూడా దేశదేశాంతరాల్లో విస్తరించాలని కోరుకుంటున్నా..

నా గురించి చెడు చెప్పు...

ఇక్కడ పదాలు చదివి గందరగోళానికి గురవ్వనవసరం లేదు..

నాలో మంచి గురించి అందరూ చెబుతుంటే బోర్ కొడుతుంది...కనుక మీరు వ్రాసేటప్పుడు నాలో మైనస్ లు తప్పక స్పృశించాలి అన్న అన్నగారి మాటల్లోనే వారి అమాయకత్వం స్పష్టమవుతుంది. సహజంగా అమాయకత్వం కొన్నిసార్లు ఇబ్బందుల్లో పడేస్తుంది... అలాంటి ఒక సంఘటన...

మాతృ భాషగా తెలుగుని ఎంతగా అభిమానిస్తారో .. తమను అక్కున చేర్చుకున్న ప్రాంతీయతనీ అంతే గొప్పగా ప్రేమిస్తారు గోటేటన్న. ఒకసారి ఒక మహిళ తి:కఖీజీలో ఏదో రాస్తూ.. తమిళ సాంబార్ అని వ్యంగ్యంగా వాడారు.. ఇక చూడండీ.. అన్నగారు.. ఆవిడతో ఒక యుద్ధమే చేసేశారు.. చీల్చి చెండాడారు, ఒంటరిగానేనండోయ్!

ఆరోజు కామెంట్ల వరద... చివరకు ఆవిడని తలాడించేలా చేశారు అన్నగారు. సహజంగా ఆడవారి విషయంలో వాగ్యుద్ధానికి ఎవరూ ముందుకు వెళ్లరు.. కానీ తప్పు చేసిన వారు ఆడనా, మగనా బేరీజు వేస్తూ కూర్చోవడం నావల్ల కాదనేస్తారు గోటేటన్న.

సమాజ సంస్కరణోద్యమకర్త సర్ రఘుపతి వేంకటరత్నంనాయుడు

తెలుగువారిలోని అగ్రకులాల వారు సమాజహితైషులుగ ఉండేవారు. అన్ని వేళ్లూ కలిసిన చేతికెంతటి పటుత్వం ఉంటుందో, అన్ని కులాల వారూ కలిసి ఉంటే సమాజం బాగుంటుందని భావించేవారు.

సత్యం మాతా పితా జ్ఞానం ధర్మోభ్రాతా దయా సఖా।
శాంతిః పత్నీ క్షమాపుత్రః షడైతేమమ బాంధవా॥

– అనే ధర్మగుణం వారిలో ఉండేది.

సత్యమే తల్లి, జ్ఞానమే తండ్రి, ధర్మమే సహోదరుడు, దయయే స్నేహితుడు. శాంత స్వభావమే భార్య, క్షమాగుణమే తనయుడు. ఈ ఆరుగురే నా బంధువులు సుమా అనే ధోరణిలో ఉండేవారు.

హిందూధర్మం చెప్పినా, బౌద్ధ ధర్మం చెప్పినా, మరే ధర్మమార్గపరులు చెప్పినా ఇదే చెప్పేవారు, ఇద్దానినే విశ్వసించేవారు.

సనాతన ధర్మ స్థూలరూపమైన హిందూ సమాజంలో ఎలా చోటు చేసుకున్నదో కానీ కులాధారిత అసమానతలు, వివక్షతలూ చోటు చేసుకున్నాయ్. ఈ అసమానతలు తొలగనిదే స్వాతంత్ర్యం సిద్ధించే ప్రయోజనం ఉండదని సంస్కరణోద్యమానికి ప్రాధాన్యమిచ్చారు. వీరిలో కందుకూరి వీరేశలింగం గారూ, శ్రీ రఘుపతి వెంకటరత్నం నాయుడు గారూ ప్రధాన వ్యక్తులు. మరో వర్గం స్వాతంత్ర్యం సిద్ధించిన తరువాత అన్నీ సద్దుమణిగిపోతాయని సఫలతను సాధించే వరకూ కృషి చేద్దామని భావించలేదు. అందుకే చరిత్రలో సమాజ సంస్కరణాపరులుగా కందుకూరి వీరేశలింగం, రఘుపతి వెంకటరత్న

నాయుడు గారలు నిలిచిపోయారు.

శ్రీ నాయుడుగారు మచిలీపట్నంలో తెలగ నాయుడు కుటుంబంలో 1862 సం॥ములో జన్మించారు. హైదరాబాద్‌లో మెట్రిక్యులేషన్ పరీక్షలో ఉత్తీర్ణులయ్యారు. అక్కణ్ణుంచీ మద్రాసు వెళ్లి క్రిష్టియన్ కాలేజీలో పట్టా నందుకున్నారు. మరల సికిందరాబాద్ వచ్చి మహబూబ్ కాలేజీలో 1889 సం॥ము నుంచీ 1904 సం॥ము వరకూ 15 సం॥ములు ప్రాచ్యాచార్యులుగా పనిచేశారు. మచిలీపట్నం నోబుల్ కళాశాలలో పనిచేశారు. తదుపరి కాకినాడలోని పిఠాపురం రాజా వారి కళాశాలలో 14 సం॥ములు పనిచేశారు. నాయుడుగారు మంచి విద్యావంతుడు, క్రమశిక్షణాశీలి యైనందున మద్రాసు నుంచి పిలుపు వచ్చి తమిళుల ఆధికృత గడల మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయంలో 1925 సం॥లో వైస్ ఛాన్సలర్ (ఉపకులపతి) పదవి పొందిన తొలి తెలుగుబిడ్డ.

నాయుడుగారు విద్యావంతుడూ, విజ్ఞానవంతుడే కాదు, పరుల బాగును కాంక్షించే నీతిజ్ఞుడు. 1891 సం॥ములో Social Purity Association **స్వచ్ఛ సామాజిక సంఘాన్ని** స్థాపించి, వ్యక్తిలో నీతి, నిజాయితీగల శీలాన్ని పెంపొందించేట్టు చేయాలనే ఉద్దేశంతో ఈ సంఘాన్ని నెలకొల్పారు.

అస్పృశ్యతా నివారణ, హరిజనోద్ధరణ కొఱకూ అహరహమూ కృషి చేస్తూనే బాలబాలికల కొఱకు కాకినాడలో అనాథ శరణాలయాన్నీ, ఉచిత వసతి గృహాన్నీ స్థాపించారు. దేవదాసీ వ్యవస్థ నిర్మూలనకు అవిరళ కృషిని చేసి, వారు గౌరవంగా బ్రతికే ఉపాదులను కల్పించారు. వితంతు వివాహాలను, కులాంతర వివాహాలను చేశారు. ప్రాక్చారతంలో సంఘ సంస్కరణకుద్యమించి, కందుకూరి వీరేశలింగం అంతటి సంఘ సంస్కర్తయనే పేరును పొందారు. ఆంధ్రదేశంలో, బ్రహ్మ సమాజంలో ఎవరూ చేయనంత కృషి చేసి ప్రజలచే బ్రహ్మ ఋషిగా పిలువబడ్డారు. వీరి సమాజసేవ, చిత్తశుద్ధి, అచంచల కృషిని చూచిన బ్రిటీష్ ప్రభుత్వం వీరికి 'సర్'యనీ రావు బహద్దూర్ అనెడు ఉన్నత బిరుదుదలను ప్రదానం చేసి గౌరవించింది. 1939 సం॥ములో నాయుడుగారు కాలం చేశారు. ●

అలాంటి సమయాల్లో ఆయనలోని అమాయకత్వంతో కూడిన మొండితనం అన్నగారిని ఎక్కడ ఇబ్బందికి గురిచేస్తుందేమో అని భయమేస్తుంటుంది నాకు..!

ప్రేమమయీ...

ప్రేమించడం ఒకొక్కరికి ఒకలాగా వినిపించే ధ్వని, భావన ..మొదలైనవి. కానీ గోటేటన్న విషయంలో ప్రేమలో అన్ని కోణాలూ ఉంటాయ్. మనల్ని , మనవారిని ప్రేమించకుంటే ఎదుటి వారిని ప్రేమించడం అలవాటవ్వదు అంటుంటా రాయన.

Beautiful City - Beautiful Hotel

DO NOT MISS
Foreverar your Serivice in the Heart of Visakhaparnam
HOTEL Daspalla
Suryabagh, Visakhapatna - 520 020, A.P., India.
Ph : 2564825 (6 Lines), 2563141 (4 Lines), Fax : 91-0891-2562043
E-mail : dspvizag1@rediffmail.com, Visit us at : www.daspallahotels.com
Call National Toll Free No. : 1800-425-4225

తల్లిదండ్రుల మీదాయనకున్న ప్రేమ ముందు..హిమనగం కూడా చిన్నబోతుంది. వీరికి భగవంతుని పట్ల ఉన్న ప్రేమ వర్ణనాతీతం. వదినమ్మ లలితమ్మ గారి మీద ఆయన ప్రేమకి, ఆడవారందరికీ అసూయ పుట్టడం ఖాయం కాదు కాదు పుట్టిన సంఘటనలూ చాలా ఉన్నయ్.. ప్రతి సారీ వదినమ్మని తలుచుకోని విషయం ఉండదంటే రెండు రోజుల్లో బ్రేకప్ చెప్పుకునే నేటి తరం జంటలకి ఆశ్చర్యం కలుగక మానదు. పిల్లల పట్ల ఆయనకున్న ప్రేమ, బాధ్యత రూపంలో ప్రతిసారీ గుండెను తడుతుంది. ఇక ఫ్రెండ్స్ అంటే మాత్రం పగలైనా రాత్రైనా ఆయన వెన్నంటి ఉండే నీడ..ధైర్యం కూడా.. అందుకే వారి స్నేహం విలువ తెలిసిన వారెవ్వరూ నేటి వరకూ ఆయనని వీడిపోలేదనడం నిజం. మరో ప్రేమ ఉందండోయ్.. చెప్పకుంటే తప్పుచేసినట్లే.. పెద్దాయన మానసపుత్రిక ప్రముఖాంధ్ర పత్రికంటే అన్నగారికి ఎనలేని మమకారం.. గౌరవం కూడా..

గోటేటన్న గారి యవ్వన రహస్యం

యద్భావం తద్భవతి అన్నది, వీరి విషయంలో సరితూగదు ఎందుకంటే.. ఏ భావంలో చూసినా.. చిరునవ్వు రూపంలో కనిపించే వేంకటేశ్వరుడే గోటేటన్న. బహుశా వారి యవ్వన రహస్యం అదేనేమో.. యవ్వనం తొణికిసలాడే గోటేటన్న కు షష్టి పూర్తి అంటే నిజంగా నమ్మశక్యంగా లేదు. ఏది ఆగినా లేకున్నా..పెరిగే వయసు మాత్రం ఆగదు కదా.. కనుక అరవైలో ఇరవైలా కనిపించే నూతన వధూవరులైన గోటేటన్నకూ, లలితమ్మ వదినగారికీ హృదయపూర్వక షష్టి పూర్తి శుభాకాంక్షలు..

– **కరణం కళ్యాణ్ కృష్ణ కుమార్,** సీనియర్ జర్నలిస్ట్,
విజయవాడ. 29.07.2019